

من كل شيء وبست المد سمي عبقا لقدمه وقبل سمي عبقا لانه اعتق من العرق
او من ايدى الجبابرة وعتيق الطير هو البازي العنق ترنان العنق خورنه
خرما وبقال في بني فلان عنق كهل اي قد بلغ غايته العرق خوى ولم يسمع له
جمع ونزير که درستان باشد وهو صنف از مرغان و اسپان و جزان و زيزيل
و هريه و ير الزلف و جزان بافته باشند و جاسته زيرين و يقال جري
الفرس عرقا او عرقين اي طلقا او طلقين و يقال الغيت منه عرق القرية
اي امر اى لغيت لکه و زكلفت حتى عرفت كعرق القرية و عرقها
سيلان ما بها و يقال تخلفت اليك ما لم يبلغه احد حتى حتمت بالا
يكون لان القرية لا تعرف و هو مثل قولهم حتى شيب العراب
العرق نبح و رخت و يقال استاصل المد عرقا تم بفضيل الشاء اي شانه
و يقال ان العرقاة واحدة مثل سعرة و هي الارومة الا وسط و منه ثقب
العروق و قيل اي جمع العرق و العرق رك يقال في الشرب
عرق من الماء ليس بالكثير و العرق جنة ديوار
و العرق المدني رسته که بر ايد ذاق العرق ميسقات اهل عراق العرق
استخوان خايده و قيل انکه بروي کونشت بود و العراق لانه على نشاطي
بجولة ج العراف مغزي که در ميان در زکيرند و کرانه دريا و به سمي العراق
لانه على نشاطي رجلة و قيل سميت ارض العراق من عراق القرية اي
انها اسفل ارض العراق و قيل بل العراق مأخوذ من عروق الشجر و العراق
من منابت الشجر العرق و العرق نبات الصفرة العرق مرد اصلي و لکن

من الخيل العروق بزنده شجر یصنع به العنق العروان الردي العنق
 الذي في خلقه عنق اي ضيق العنق ورا از کردن العنق من العنق نیت
 ورا از العنق المبالغ في العنق عنق رجل اكله باهله في خلقه المبالغ في العنق
 على العنق استن وبان استن العنق العنق وبقال في العنق
 كلفتي الابلق العنق مثل لما يكون ذكر وقيل ان الابلق العنق العنق
 لانه ينشق ونوى العنق نوى شمس رطلين المضغة تعلقة الابل
 العنق الطافها وتاكله العنق العنق من الواحدة عقيقة والعنق من
 موضع والعنق يقول لكل مثل ما يشقه الليل العنق نورا كنيك
 سرخ باشد وخور بسته وسلكه جامه ديو به الي وخرج جاه باجمه
 الشها الواحدة عقيقة دو علق جبل معروف بلى اعلاء هضبة سودا
 وقال ابو عبید هو اسم رجل العنق مرداو زنده وبقال نظرة من ذی
 علق ای من ذی الهوى العنق نفس از مهر جبری بقال هذا الشی علق
 مضغة ای یضن به وبقال حار بعلق فلق ومی الداهية لا تجری والعنق
 فيما يقال الطبع الكثير العلاق الحية سورا شخو زنده يقال ما بها علاق ای شئی
 من مرتع العنق فرج المرأة اذا كان راسعا حیدر العنق مرك
 وان شتر که بجراهی بوبید و بنر نذر وقیل انکه برجه دیگر موخته باشد العنق
 بوسب که در تو زنده باشد ورا از کردن در او بخته العنق شجر ونبات
 معروف بتعلق بالشجر وملتوی علیه العنق منزل بطرق ملة العنق
 بغاکی العنق منفاک العنق رفتار فرخ العنق کردن وجماعت

مردمان و يقال القوم غنقا غنقا اذا جاءوا وراقا وكل جماعة غنق يقال هم غنق وراق
 عليه والسب عليه والاعناق اشرف القوم وسرايتهم ويقال كان ذلك
 على غنق الدهر العناق نزعاً له الاعنق والحنوق وفي المثل هذه الغنق
 بعد الغنق للذي يحط من مرتبة بعد الرقة ويقال القية منه اذنى غنق
 اى واهية امر شديد او الغناق الداهية جاء فلان باذنى غنق اى بالكلية
 الفاش ورجع فلان بالغناق اذ ارجع خائياً بوضع الغناق موضع الجبهة
 غناق الارض سياه كوش الغنق فرج العرق بازدراره يقال رجل
 غوق لوق اى معرق المعوق غول وكلمة غول غول غول غول غول غول غول
 الذنب الغوق زاع سياه كوشى يترك وسر سياه والغوق
 اسم جبل العرب فى الزمان الاول تنسب اليه النجارب والغوقان
 كوكبان الى جنب الفرقدين على لسان طرتهما ما يلى القطب والغوق
 فر كسك كوشى ولاجورد العيمق لنشاط العوق ستاره ستر كوشى
 مجرى لموى رست ك العانك نيزيك ترش والعانك الحجج
 الذى لا يفتى عن الامور وبني عانك شيد الحمة العانك جض افتاده
 العانك ريك نيم كه غواند دروى رفتن دم عانك اى لمر العانك
 قبيلة من اليمن العرك اول زوال العرك صا د ان مامى ورافا قيل للملاحين
 عرك لا تهم بصيدون السمك الواحد عركى العواك شيت العواك
 حيف خشتين العرك الصبور وركب عركوك اى فجم العرك شتى
 كيه ساوند تا فربست يانه عركين عدنان اخو معد العرك والعركى روكش
 لمر كوشى

سوگرم و سختی که با یقال نوم عک و عیگ و نو عیگ العک و فیه العکاک
 شجر العنک سیک با زبین از شیب و طعام بسیار یقال لقیقه عند
 اول عک ای عند اول کل شیء العولک و کی است در رحم شتر و گویند
 ل المعال مردی که شتران او دوم بار آب خورده باشند
 العاجل جنزی زود میزان عادل تر از و رست العاقل عرق الاثم
 و یقال الشعبان فی الجاهلیة عاقل العاقل زن بی پیرایه العاقل خردمند
 و بزگومی که برود و عاقل اسم جبل بعینه يوم عاقل من ایام العرب
 العاقل دار و که قبض کرد العاقل من النهر و الوادی ما عوج و من الار
 ما التبس العاقل کاردار و سرزنه که زیرستان بود العاقل بی ثوی و
 العاقل الملك الذی لیس فوقه احد الا الله عز وجل العاقل در شیب
 العیلى و العیلى ج میزان عاقل تر از و کز العیلى بر کز و بزرگ
 هس بر تافته الواحده عیلة العیلى ساعد و باز و سیر و العیلى مرد در
 و بی باک و بسیار خواره و فخیل و یقال العنل السریع الی الشرا العنل کان
 باری الواحده عتلة العتیل خادم و مزدور و دار عتیل شدید العیلى
 کلان شکم العنخال و العنکول شخ خرم که غوره بروی باشد العنول
 المعی القدم الجافی الکثیر الشعر العیلى کل و گردون و شتاب زدی
 و العیلى ما کان قبل الغدا الواحده عیلة العیلة العیلى شتاب زدی
 العیلى مشک که از سه پوست بود و العیلى و العیلى کو ساله و الاشی
 عیلة و عیلى قبيلة من ربیعة العیلى النافقة الوالهة و می التي فقدت

ولد العدل داد و فدا خبری و فرقیه و مانند خبری از خلافت جنس و مردی
 و مرد درست و سبیده و بکون العدل و احد و جمعا و عدل من اسما و احوال
 و منه قولهم وضع علی یدی عدل العدل مانند خبری از جنس می و العدل
 تنگبار و العدل و العدل ایضا و هم تنگ العدل خبری دیرینه و اکثره یا قال علی
 جهته النسبة العز الی جایی که زیر درختان بسازند از بیم سباع و جایی که
 نگاهبانان سازند برای خود را بر درخت و باقی کونشت در خانه پیش
 و شست قدید در خانه صیاد العطل نیز کنی العطلیل مرد دراز العاقل
 الذی به العز الی الذکر من الخاتم العزول شتر گذارشته العسل م العسل
 بینه جنبان العسل ضرب الکماة و جمعه العساقل العسل جار و عطار
 که بدان مشک و عسل و در کانی العسل مردانده کونشت و بازو
 بسیار کونشت و کار بزرگ عضل قبيلة العسل بیماری دشوار علاج
 العطل زنی بی پیراه و کمان بی زه و سوزن بی رشته و مرد بی سلاح
 و هو مصدر ایضا العطل تن العطبول تن و هو دراز کردن العفل و
 العفل بیه که در خایه کشن باشد العفشیل مرد ضخم العفل خرد و دیت
 و سمی عقلا لانه یمنعه عن التورط فی الملکة و قيل سمیت الدمة عقلا
 اذا وصلت الی ولی القتل عقلته من قتل الجانی ای منعه و العفل
 نوعی از جامها سرخ که زمان عرب بدان هو زوج پوشند العقال
 زانو بند شتر و زکوة یکساله العقال کنی سب و عقال اسم فرس
 العقبول بتخلفه و باقی بیماری و یقال الصاحب الشراة لذو عقابیل

العقل

۱۶۵
 الحقیق کثیر بسیار و بی سمار **الحقول** خردمند و داور و که
 ستم به بند و عقیل و عقیل من اسرار الرجال عقل فیسده و تذکره العرب
 بالعارف بقول من یستحق عقلی العکال رسن که بدان مشتبه بندند العقل
 کینه بزرگ و یقال للرجل اذا کان من صغیر الجشته انه لعل العقل
 بفتح العین من طرف الضلع التي تشرف علی الرأیه و می طرف المودة
 البطل بالفتح و الضم فرج الرجل العمل برکاء و کرده العیشل انکه جامها و دراز دارد
 و مرد و صغیر کران و بزرگویی که دم میکشد الغنابل زه سببه العینل البظر الغنابل
 ماده شتر بزرگ سر الغنسل ماده شتر سبکتر و رو الغنسل بیا کوی العون
 اعتماد و فلان عولی من الناس ای عمدی عوالی من العرب
 لموکل المرأة الثمقار و الموکل ظهر الکشیب العیال م و واحد العیال عیال و کلام
 عیال اذا کان ردیا لایکام و بنفقه ام العیال انکه عیال را بوی درازد العیال
 اسب خزانده العیطل زن و شتر دراز کردن العیهل ماده شتر
 تیز رو و لایقان حمل عیهل و ریح عیهل شدیده م **العام** سال العام سال
 العام الاول یا سال عام عام اول سیر العام الاضنی سال گذشتة العام
 المقابل و المقبل سال شش آینده قری عام ای بطی یوم عام و فزیه
 فی البرد عام من اسرار الرجال ابو عام کینه السویق لانه یعصم من البوع
 و سبک العالم ان جهان و این جهان و انچه افزیده است انذر وی
 العالمون و العوالم جماعة و العالم اهل کبریاة العالم درنا العلماء جماعة
 العیام مرد کران فزیه ماده و کران کند زبان العنوم الناقه لانه لا اعمته

ولد بالعدل داد و فدا خبری و فریفته و مانند خبری از خلافت جنس و مردی
 و مرد درست و سبیده و بکون العدل و اهدا و جمعا و عدل من اسرار ارجا
 و منه قولهم وضع علی یدی عدل العدل مانند خبری از جنس و عدل
 تنکلی و العدل و العدل ایضا و هم تنکلی العدل خبری دیرینه و اکثره ایضا علی
 جهة النسبة العزال جاهی که زیر درختان بسازند از بیم سباع و جاهی که
 نگاهبانان سازند برای خود را بر درخت و باقی کوشش در خانه نیز
 داشت قدید در خانه میاد العطل نیز کن العطلیل مرد در از العراقل
 الداهیه العراقل الذکر من الطام العراقل شتر کز شسته العصل العصال
 بینه جنبا العراقل ضرب الکماة و جمعة العراقل العراقل جار و عطار
 که بدان مشک و عسل رود کانی العصل مردانکه کوشش و بازو
 بسیار کوشش و کار بزرگ عضل قبيلة العصال بیماری دلتوار علاج
 العطل زنی بی پیراه و کمان بی زه و سوزن بی رشته و مرد بی سلاح
 و هو مصدر ايضا العطل تن العطلون تن و اهو در از کردن العطل و
 العطل بیه که در خایه کش باشد العطلیل مرد وضع العقل حرد و دیت
 و سمي عقلا لانه يمنع عن التورط فی الملکة و قيل سمیت الدمة عقلا
 اذا وصلت الی ولی القتل عقلته من قتل الجانی ای منعه و العقل
 نوعی از جامها سرخ که زمان عرب بدان هو و ج پوشند العقل
 زانو بند شتر و زکوة یکساله العقل النکی سب ذو عقل اسم فرس
 العقول تنخاله و باقی بیماری و يقال الصاحب البثرانته لذو عقایل

الحقنفل ركب سياروبيه سوسار الحقول خردمند و دارو که ۱۶۵
سکم به بند و عقیل و عقیل من اسرار الرجال عکال قبيلة و تذکره العرب
بالعاقلة بقول من يستحق عکالی العکال سن که بدال شتر بنده العمل
کینه بزرک و يقال للرجل اذا کان من صغیر الجثة انه لعل العکال
بفتح الغین طرف الفلج التي تشرق على الرأية و می طرف المودة
العمل بالفتح و الضم فرج الرجل العمل برکاء و کرده العیشل انکه جامه و راز دار
و مرد صم کران و بزکوی که دم می کشد الغنابل نه ستر العیشل البظر الغنابل
ماده شتر بزرک سر العیشل ماده شتر سبکتیز و العیشل بیاکوی العون
اعتماد و فلان عولی من الناس ای عمدی عوالی من العرب
لعول المرأة الحمارة و العول کل ظهر الکشیب العیال م و واحد العیال عیال و کلام
عیال از اکان ردیا لایکا و بنفذا م العیال انکه عیال را باوی دراز و العیال
اسب خزانده العیال زن و شتر دراز کردن العیال ماده شتر
تیز و و لایقال حمل عیال و ریح عیال شندیده م العام سال العام سال
العام الاول یا سال عام اول سیر العام الماضي سال گذشته العام
التقابل و المقبل سال پیش آئنده فری عام ای بطی یوم عام فزونته
فی البرد عام من اسرار الرجال ابو عام کینه السویق لانه یعصم من الجوع
و سکبا العالم ان جهان و این جهان و انچه افزیده است انذر و ی
العالمون و العوالم جماعة و العالم اهل کیهان العالم دانا العلماء جماعة
العیام مرد کران فزونده و کران کند زبان العنوم الناقه لانه لا اعتمه

والاشباح العبد ساعته من الليل العظم شتر باقوت تناور ويوصف بالاسد
 والبغل العجوة العين وسكون الجيم من الابل التي تقضي منها الدية المذكور
 والاشترى فيه سوار والجمع والعجوم العزم كونه باقوت العجرام ذكر ومرد
 قوى العدم والعدم در وثنى العديم در وثنى يقال انه لعديم المعروف
 وانها العديمة المعروف العزم مرزاة وقيل العزم اسم وار وقيل
 اسم الجرد الذي لقب كرو قيل المطر الشديد العزم والعزم استخوان
 خائده والعزم جمع العزم وعزم لم يمش شترهم وثبتهم وكثرهم وحدتهم
 العزم من العزم شتر باقوت العزم العزم يكون فيه شراخ العزم
 سياه بسيار العزم العزيمة عزيمة عزيمة العزم اثر خافا ام عزم
 كنية الاست العزم خشكى در باي ستر العزم نان خشك القطعة
 عزيمة العزم اثر خافا وزعفران وحران العصام بندك وكذلك
 عصام كل شئ عصام من اسما والجال العزم اثر بول وحين ان
 بران شتر واثرتوى وقطران وريم والعظم الركل شئ العظم تحته
 استرس وقبضه كان العصام زده دم شتر العظم نور العظم
 استخوان وجوب بالان الا عظم والعظم من العظم بزركى عظم الشئ
 جله واعظمه العظم والعظم بزركى العظم بل وسمه العظام الناقية التوية
 وعظام كل شئ اوله وسيل عظام كثيرة المار وعليش عظام محضب العقم
 جامه وثنى العقم جمع العقم مثل شبح وشجة العظام وجوب
 سخت والعظام والعقم بارى منفعت وروزيخ وزن ناز اينده

والمالك عقيم تقطع فيه الارحام بالقتل والعقوق والعقام يبارى كيمار ١٦٥
از ان بهتر نشود و حرب عقام لا يلوى فيها احد على احد لشدة تها و العقام
لشي الملق الذر و الانثى فيه سوار العلم تنك بار و جاي که زن در رانج ذخيره
خود بپنهان کند الا عقام و العکوم ج العقام انکه بار بندد العقام رس
که بدان بار بندد و العقام النوب الذي يعطف على العلم العلم و ان
العلوم ج العلم نشان که اندر بيايان بود و کوه بلند و علم جامه و علم العلام
حنا العکوم عومک زوارب بار و شب تار یکی و طر غلظت العلام
درخت حنظل الواحدة علقمة العلقوم ماده شتر بزرگ و العکوم دلیل
الشدید الظلمة العليم دانابنو عليم حی س کل العم بادربدر الاعمام و العمومة
ج و العم جماعتی از مردمان العم جماعته علی غیر قناس العم درختان
خزما بلند و احدی عیمه العم و العیم تمام یقال ان جیمه عمر ای تمام و انه
لعم بلسم و یقال شئی عیم ای تمام نیست عیم ای طویل ملتفت و العیم
بابین که عصفان و صهبان العم درختی است یاریک شاخ که گشتان
زن را بدان تشبیه کنند و یقال هو شجر السواک العدم حول بیاوشان
و ذار بر بنیان و سوزن عرم توکید لاول العوام الفوس السابج و العوام
من اسرار الرجال العوزم ماده شتر بمر العشام سبیدار العیشوم میل ماده
و العیشوم الفصح الشدید من کل شئی العيلم جاه بسیار آب و دریا
العلام کفر زرا العیهم و العیهم شتر تیز رو و عیهم کسم موضع ن
العاجل امزی که چون بر خیزد دست بر زمین نهد از پیری و ماده

شتر که چون برود و دست بر زمین نهد عادلان ماده شتر که همیشه
در کیه باشد العا هس حاضر لقال طعام عا هس و شتر اسب عا هس بقال اعطاء
من عا هس ماله و لقال خد من عا هس المال و ائنه ای عاجله و حافره و
العا هس شتر شکسته که جدا شده باشد و لذلک سبی المفقیر عا هس
لاکساره و لقال می بالكلام علی عواهنه اذ ار می به من غیره رویه و لا تفکر
و العوا هس عروق فی رحم الناقة و العوا هس الخوانی الواحد عا هس لقال
ما بال اربعین ای احد البعرا ان کر یا ان العین کر کس بهیر و العین الضخم
الجسم و ناقه عبته البعور ان العیشر ان کافور برغم عثمان من اسمار
الرجال العشر فان خروس العتار فترج العتار کر و دود و الوارثین ج
العشر ان مرد بدل العتار بیه خیر و کجه مار و عثمان من اسمار الرجال
العشرون سر ریش و العشرون شاعران تحت جبک البعیر و عشرون السج
ما تلی من هید العتار کفتار ز العیان ما بین الخفیة و الفقهة العیان
شتر نشیه کن العی هس طیار و زن و لاله العی هس العی هس الذی یجر
بین الرجل و اهله بالرسایل فی العی هس فاذا ابنی فلاحی هس العی هس العی هس
شتر بک ام عجلان طیار العی هس سر نشیه عدل اسم بلاد فی العی هس
جنه عدل هشت مقیمی العدان الزمان و العهد لقال کان علی عدان
فلان ای عهد و زمانه و عدان الشباب و الملک اوله و افضله
عدنان من اسمار الرجال عدوان حی من قیس لقال السلطان ذو عدوان
ای سریع المال و الا نراف و ذویدان من قواهم ما عدا امایدا العدیان

۱۶۶
 انوز العبد فکسی در خورده کاه ستر الوان جو ب که در بی شتر کند
 وبقا بالذات عوالها و هو دار فی الرجل نه سب منه الشعر والعوان بعدا
 له از العواهن شتر باقوت العریان والبولون ربون القی فلان عربونه
 اذا حدث العرق نباتی که بدان پوست برایت یقال ادریم معرق
 العوجون بنده خسته خزا العرین بر سنی وعرین الناس انشرا فهم
 ووجهاهم وعرین السحاب لولیل مطره العرین خانه سیر و قبل الاجمه و
 العرین اللم والعرب الغار وعرین حی من نیم العریان برهنه والعریان
 من الفرس اقلیل الدم القوام ومن الرجل نقالیس علیه شجر وفلان عریان النخی
 اذا کان یناجی امرأته وینا ورا العس من باقی سیه وکوش شتر
 وعسقلان مدینه بالشام العوزل تنک خباقوت العصیان بمفران
 العطن بمنزل شتران نزدیکی راسب ورجل واسع العطن ای وجب
 الذراع العطن پوست که در دباغت هلاک شده باشد و بوسیده
 العطن تشنه بقال عطشان لظشان اتباع عفرین سبوی اکنگ
 العقبان آخر جبری العقبان کزدم ز العقبان ضرب من الذرو
 عقرا حی من فصاعه العقبان زدرشته العقیقان جنبی از زنبور
 در ازبای که در کورستان ما و ویرانها باشد العکنان شتر بسیار رو فتح
 الکاف لغه العکنان ستر بسیار العلس اشکارا العلیس ماده شتر
 استوار خلقت اکنده کوشنت العلیان درخت مسواک علوان
 من اسرار الرجال العلوان نامه العلمهان انکه بسیار جرح کند و شتر مرغ

العليان مرد دراز معتدل عيون جا بها بلند اندر بهشت نوگويند بهشت
 اسماح لا واحد له عان اسم موضع العمدان حواله تازه عمران من
 اسماح الرجال العنان اي كه نشان ياريدن در و پديد آيد باشد الواحد
 عنانة والعنان العارض من الشئ ومن ذلك يقال عنان السمار
 وهو ما يدلك منها العين حبه انك تروان ديدن از اسماح والعين
 الذي ليس بقصد اعنان كل شئ نواحيه الواحد عن ومنه يقال اخذني كل
 عن وفن والعنان دوال سب كه سوار بدست كبر و سمي
 عنانا لعارض سيره على صفحتي عنق الدابة والعرب في العنان امثال
 يقال فلان عنان فلان اذا القاد و فلان الى العنان اي متمتع و بهما بيان
 في عنان اذا استويا في فضل او غيره ويقال للرجل الشريف العظيم السودانة
 لطول العنان و شوكه العنان ان يشترك الرجلان في شئ خاص اذا
 اشتركا على السواء ويقال عنانا ان تفعل كذا اي غايته العيان امور
 بانشاط العنطران والعنطيان مرد سببار شتر و لا شئ عطوانه العنطوان
 اول جواني و اول نبات و عنقوان الشئ اوله العنوان سستوري كه
 دريش و بكران رود العنوان والعينان عنوان نامه و سمي عنوان الكنا
 لانه يعين ناجية وكل ما استند للشيء تطهره على شئ فهو عنوان له العين
 انك يا زن صحبت نتواند كردن و سمي عيننا لان ذكره يعين تقبل المرأة
 من عن يمينه و عن شماله فلا يقصده والمرأة عينته لا تريد الرجال العوان
 ابو عن خزا و العوان و العوان ياري كرا العوان زن ميانه ساله و حرب

غزلان العین ششم یکین و یقال کل صوفی عن القطعة عینة و یقال انه
 لعین مال حی حسم القیام علیه العمان العجوان و هو اصل الکیمایه العین
 ششم و کز جشم و چشمه لکب افنا و چشمه تر از و چشمه زانو و
 دینار و درم و درم نقد و دید بان و جانکوس و مهر و کزیده جیزی و نس
 و جیزی و باران یوسته و دست راست و رویه قبله عراق و ابر که از
 روی قبله عراق بر اید و جوی یک بله تر از و و فساد دارم در بر سران و سنی
 جیزی و یقال القیته اول عین ای اول شنی و یقال ما بهای عین ای احد اسود
 العین جبل و یقال انه اعد عین ای بنجد مک دست تر از و از غنبت
 غلا و جمع العین العیون و الالعین و الاعمیان جماعتی از یکیت و مواد و
 بوم عینین سن ایام العرب و عینینان موضع بمجر بوم عین اباع
 سن ایام العرب العین کاوان دشتی العین منکی که اهل
 افکار و باشند در بدن و رجل عین سریع البکار العیان آهن بجه
 اسنرس و حلقه اسنرس العید السخران بنان بلند الواحد
 عیدانته العیال کفنا رز و عیال سن اسما و الرجال العیال تشنه شیر
 العیون شوح جشم و العیون بار العد و دشمن اسم عام ستوی
 فیه الواحد و الجمع و التذکر و التانیث و قبل بونث و جمع و الاثنی
 عدوه الاعداء و العدیج و الاعدایج العرو خالی و برنده از جیزی
 العفو اندام العفو مال بسیار یقال عفو المال الطیبه و عفو الما را فضل
 عین الشاربه و اخذ بغير کلفة و لا مزا حتمه و العفو زمین خر کرده الاعفاد

والعفو ج العفو اندر گذارنده کنه بسیار علوا ز بر سهو يقال تعبت من علو
 العلو بر سر سوی سرای العلو بزرگوارای اغنا و شتی نوا حیه و جواربه الواحه
 عنو و عنو و فیه اغنا من الناس ای جماعاق الواحه عنو و هم قوم من
 قبایل شتی **العائکة** مکان سرخ شده از نیکو و منته سمیت
 المرأة عائکة و لقول العرب للمنفخمة بالخلق والطیبة عائکة و يقال
 من قولهم عتک به الطیب اذا الصق العائیة با در حد در کد شسته از
 سخی العائکة این جهان العادة خو و سمیت عادة لان صاحبها لا يزال
 معاود العادیه الطیل المفیفة و ردوست غنی عادیة فلان ای حدیه و غنی
 وظلمه مصدر علی وزن فاعلة و العادیة شغل من اشتغال الدم تعدد و ک
 عن امور ک ای شغلک و العادیة من الابل التي لم یست ترعى الخضر
 العاریة عاریت العرب العاریة عرب خالص العارضة حاجت
 و قدرت و حوب زیر در و کاری که بش آید و فلان ذو عارضة اذا
 کان قادر علی الكلام ای ذو جلد و صرامة و العارضة ان شسته که میفتد
 و بشکند و یکی از شانه زده و ندان که از لب بدید اید هشت زیر و زار
 العارضة کردار نیکو دار عاریة ای بعبدة العاریة م و سمیت عاریة لانها
 عار علی من طلبها و قیل من المغاورة و می المبادلة العائیة ان شسته ان
 که شبانگاه جبری بخورند و غیران از حیوانی که باشد و فی المشل العائیة
 تهج الایة العائیة ما که چون بگذرد و قیست **العافطة** مینان
 يقال ما لعافطة و لا نافطة و يقال العافطة الامة و لا نافطة الشاة لان الایة

١٦٨
تقتضي كلاهما أي تكلم بكلام لا يفهم العاقبة دفاع الدرس العبد ومو
من بعاقبة من سقم أو بليته يقال عاقاه الداراي وبسبب بسببه العاقبة
من العلل والعاقبة اسم وضع موضع المصدر كقولك سمعت ذابحة
البيع أي دعه العاقبة تطلب الرزق من الوحش والطيور وغيرها
العاقبة آخرها العاقلة قوم يقسم عليهم دية المفتول حفظ دهم بنوعهم
القائل للدون العالة نهفت الزهر ياران العاليت زيرتزه والعالية
بالفوق نجد إلى الأرض تهامة والنيشة اليها علوى والاشقي علوية وعالية
كل شيء اعلاه ويقال نزل فلان إلى العاليت الوادي وسافلت العامة عهد و
ميا من سرسوكه نتوان ديدن در وقت رفاه العامة همك جزي
وعامة مردم عالمه حي من اليمين العانته موسى زنا وقيل في منبت
الشعر العانته كواكب اسفل من القوس وعانته من قرى
الجزيرة بالنسب اليها الخمر يقال خمر عابنة العانته لير باره العانته
انبت ككشت وغيره انرا برسد العابدة اسم ما عاربه عليك
من صلة العابرة مالى كرز بسيارى حشم در و خيره شود ويقال عند
عابره عيم وقيل كانه من كثرتها تملأ العينين حتى تكاد تقورا وقيل
ان الابل في الجاهلية اذا بلغ الفاعار عين بغير منها عالته من سمار
النصار يقال لقبة اول عابنة اي اول شئ اراد اول النفس عابنة او
صدقة عابنة وما بالدار عابنة اي احد ورأيت بعابنة العدو أي كيت
تراه عيون العدو عبر ليق الدم الشواغل من اصدانه والواقى التي

تمنع الواحدة عالقة البساية والعبادة مخبائه عبادة من اسما الرجال
 عباسه من اسما النساء العباينة جرح يصيب الرجل في حروجه والعبانة
 الدارينة ووسهي ورا الزمانه باشد العباالة كذا يقال القى عليه
 عباالة اي ثقله العباالة الملوك الذين اقرواعي ملكهم لا يزالون عنه
 العبة حشم يقال فقة ذرات عبدة اي قوة وشدة وعبدة من
 اسما الرجال العبة سرشك العبة جيزي كه بوي بنديكند العبة
 العبرانية لغت جهودان يقال مات فلان عطية اي شاما العبة
 والعبة ياره روغن يقال ما بقيت لفلان عبقة اي لم يبق شي
 من الشمس زلعبقانه بدخو الذكور لا نقي فيه سوارو يقال ما ذقت
 عنده عبكة ولا لبكة اي خالصا ولا مخلوطا والعبة الحبة من البهيق
 ونحوه واللبكة القطة من الشربة عبلة رسم جارية العبقات
 عقاب كه جبكاش تيز باشد العبة ياركران جون وارم و
 تاوان وانيه بدان مانند العينة كبر العينة شراب من صمغ النعام
 ويقال العينة شراب يتخذ من معاير العرفط والوعرق كالصمغ
 حلو العينة كوسبند و مردم بايكديگر اميخته و كندم و جوبهم اميخته
 و تر و خشك التطبهم اميخته و طعمي كه بنزد و دروي ملخ كنند و منسوب
 فلان عيشة اي موشب اذا غمض و عيشة الناس اخلاطهم عبدة
 من اسما الرجال العيطة كوسبندی كه اورا بي علبكند العيشة و
 العباينة سرشكي عباينة من اسما النساء العباينة استانه فرودين

و كلام فایه

١٦٩
وكل مرقاة من الدر جنة عتبة وعتبة الوادي جانبه الاقصى الذي يلي
الجبل عتبة من السما والرجال العشرة خولشا وندان نزدك ووزندان
وزندان وسته بل العتلة كمان يارسي والعتلة اليسم والمهروة
الغليظة العتمة تاركي اول شيب وباقى شيركه اندر بستان جميع خود
يقال عتمة العتيدة بوى دان ووزدان العتيرة ان كوسپندكه اندر
ماه رجب كيشندى اندر جابليت العتمة ديوجه اديم
ووشم وجامه وامرأة عتمة مخالمة ويقال لى العجوز العترة الزلة العجمة
جاكيشنه العجاجة كردون فلان يلف عجاجة على فلان اذا غار عليه العجاجة
الكثير من الابل والغنم العجاجة النخلة زن برعجيرة خود بندت بزرگتر نمايد و
يقال فى المثل الشيب عجالة الركب العجاجة اللبس الذى يعالج
به الصبي اى يعدى والعجاجة والعجاجة رك اندرون واسب
واسب در سبل شتر العجاجة ركها كره شده سبكي اندرت
وكره كه اندر حوب باشد العجاجة فيه من سير الابل اعراض فى نشاط
العجاجة وابن عجرة وزندان يا زبسين والمذكر والمونث والوحد
والجمع فيه سوار العجاجة كردون خرمن وخرج جاه ودر لارب شتاب
زوكى العجالة لادوارت الصغرة العجاجة اسب يا قو
وكذلك الناقة العجاجة اخر ركيب سبكي زبان العجاجة خرا كره
العجاجة دوكونه العدة سازكار واما وكى العدة عدت زنان ويقال
الفضت عدة الرجل الفضى اجله والعدة شمار مهر چترى وكره مردمان

قلت الجماعة او كثرث يقال رايت عدة رجال وعدة نساة العداوة والار
العداوة دشمنانكي العداوة دار من الادوار العداوة لشكيب العداوة
ارزده مرد تاجاه مرفه العداوة بهلوی دادی والعداوة والظلمة العداوة لينة
غرب من السمن ويقال للشجر اذ طال عليه الدمر عداوة لينة العداوة تری
خوش فاكینک نبات که کشت را شايد العداوة استج العداوة
شتر باقوت العداوة فرقة نواحه والجمع معاذرب العداوة ودرال
علاوة تازيانه ورشته ترارو ووسرخ وکوستی که بسن بالان اويزنه
وخاشاک چشم العداوة العداوة در دکلو ووزنيزکی وفلان
ابو عذرة فلا شته اذا كان افترعها ويقال لعلقة الصبي عذرة والعذرة
العلامة والجمه سوار بدست کير دارموی اسب بوقت بر نشستن
والعذرة من النجوم اذ اطلع اشهد وعذرة قبيلة من اليمن العذرة
بليدي ویش در رای والعذرة اصلها فتار الدار وسميت عذرة
الناس هذا لانها تلقى بالافيتة فكنى عنها الفناء كما كنى بالغايطة
وهو الارض المطمينة العذرة عذرة العداوة ياره که برکوسپند نيزند
مخالف لوتش از بهر نشانه العداوة ملامت کنده العداوة مهلا
حقبة العداوة ملامت العداوة لوتش وروانکی وکره در عداوة العداوة
کشا وکره العداوة للاسم رجل من الامصار العداوة مجتنب خذ العداوة
لمج تيناوه وعداوة من اسماء الرجال العداوة عمود خانه وشدت
بسیادی وعز خویشان وهو فی عداوة خیرای اصل خیر وخرج فلان

۱۷۰
فی عرارة سار اذا تزوج فی اللواتی تلدن الذکور العرافة رله آورد
وطعامی که مسافران دهنند مراهل اهل ابرار العرافة کوشش که از اسوان
بخایند العرافة کشته ال و يقال مارذو عرافة اذ اکثر و ارتفع
عبایه العربی دولات و سمیت العرب عربالا اولاد
اسماعیل علیه السلام نشو بعرب و می من تها مته فسیوا الیها العربیة
و العرمة سمرنی و العرمة معاکله لب زبرین يقال مای علیه عرجه
و عرجه ای تعرج العرجه جماعت بیادکان و قیل می جماعه لیل
قال اللبث هذا القول فیه خلل و الصیح انه جماعه الرجاله العرمة کما
میان سرای و هر کس که در درخت و درخت نباشد العرمة
زن توانا بر خدمت شوی و نیکو کشته و يقال فلان عرمة لصرع
بها الناس و ذلك اذا اصرعهم و يقال فلان عرمة ای لا يزال
الناس یفعلون فیه و يقال اموله دونه عرمة اذ کان یفعلون له دونه
العرمة فترى که از نشاط بر یکسو رود و امرأة عرمة ای تذبذب
عرصا من سمنها العرمة طبک و طبنور العرمة بالاسرکوه و سرکوهان
و سبیدی روی اسب و مردنتر یفعل عرمة روزنهم ذوالحجۃ
و لاتقول العرمة و العرمة ریش دست العرمة من اسما الرجال العرمة
تو ار که در کناره شقه دو زند العرمة بسیار عرق مثل العرق العرقة
جوب بهننا سر دلو و کوه درخت که توان پوشیدن از درخت
و منه قیل الداهیه ذات العرق و يقال القنة عرمة او عرکتین ای

لی مرة او مرتین العرکة صحنمة سیمنة العرمة مرزه العرمة فرس کوفته
 و بهم آورده تا باد کنند العرنة بنجی که بدان پوست پرايند و يقال للرجل
 اذا کان صریحا حیثا هو عرنة لا یطاق العرانة کاله دان العرنة سته
 شتر بزرک العروة الکلمه براهین و کوشه هر خبری و بنشر العروة نبات
 تبقی خفته فی الشتاء الی الربیع و قبل ما لا یسقط ورقه الشتاء مثل الاراک
 و نحوه و رختی که همیشه در زمین باشد و زایل نشود و عروده من اسما و الرجال
 بوم العروبة روزادینه العروفة و انما یکارنا العروبة ما در سرد و شمس کاه
 سرد و خنمای که بدیند بر سبیل عطا العروبة خوابگاه شبیه العروبة کوهان
 و فلان لبن العروبة لمس الاطلاق و فلان العروبة شدید النفس ابل العروبة
 اسم رجل لبنی فرارة عربیة لطن العرب و قبل من ایمن العروة جماعت
 مردمان العزون جماعت العروة عزیزی و بی امتیای العروة الهو و آتو به
 ماده و بها سمیت المرأة عروة العزبة زن بی ثوی العزلة جداره
 العزلة دانه و حوض العزاة انکه از لهو و زن بیکسو شده باشد و انون
 ج العزمية مست و العزائم الايات تقر او علی المریض رجاء برکتها
 و کافوا یسمون الرقی العزائم العسالة النجا که زنبور عسل کند العشارة
 بجه کف راز کرک الذکر و الانثی فیہ سواد العسرة و ثواری العسقية و
 زکوة و خرد که بشیر خوشه کلان بر گرفته باشد العسيلة کنیة عن لذة
 الجماع العشة خزائن باریک ساق سرخس بازیک شده و یو سنش
 کمتر باشد و زن کم کوشت و ارض غشته قلیله الشجر العشانة اصل

١٢١
 السعفة وبها كنى الوعشانة العنبية برسخت وشتر بير العشرة اسم
 من المعاشرة ويقال احدى عشرة ليلة التسعة عشرة لبيكون اثنين
 وكثرنا العشرة بيشكالى العشرة اللبلاب العنبية برسخت
 العنوة اول شب تاجها يرعى العنوة اتشش كه ميموزد وعنوة الليل
 عنوة والعنوة ان تركب امرأ على غير بيان يقال اوطانة عنوة
 اى حمله على ان يركب امرأ غير مستبين الرشدا العنبية بيشكالى
 ازنا زشام تاخفن ولصغير ما عيشة ذوالعنبية اسم موضع العنب
 سرنبد ودرستار وجماعت مردمان واسپان و مرغال وعضا
 من اسما الرجال العصاره كبرى ره وجرى كه ازفتار دن بكلك العنبية
 ايج از غوشه بر كشت بوقت جون كاه وجران العنبية وارشان از
 سوى پدرستوى فيه الواحد والجمع العنبية جماعته ازدهى جهل العنق
 كرد العنبية رسن وكل شى اعتصمت به وتعلققت فهو عنبية
 العنبية سبيدى در خرده كاه العنبية ست سميت عنبية
 لانها تقصد اى تلوى العنبية بر كشت العنبية ان بازوان ودر
 العنوة درخت خال الواحدة عنبية مثل عدة وعزة وعضامة ونحو
 المثل ومن العنبية ما بنيت مشكرا ويغرسه باكل العنوة والعنوة
 اللذب والسم والنميمة ومنه قيل للساحر العافى واصلة عنبية وقيل
 عنوة من عنبت الشى اذا فرقت وقوله تعالى وجعل القرآن
 عنبين اى عنوة اى المنوى به عنبية وكفر وابعضه وقيل فرق القول

فيه بان قالوا سحر وشعوذة كهانة واساطير الاولين ويقال كل شجر جاذب
 البقول كان فيها شوك او لم يكن فهي عضاة والزيتون من العضاة و
 النخل من العضاة العضاة والعضاة ما تشد كرايته العضاة والعضاة
 مع العضلة والهيبة من الدوامي العضلة كوشة ساق العضة هتان
 يقال بالعضة العظيمة بنه سخته العظيمة كبنه والسيح العظيمة بكاء
 العظيمة عطا العظيمة كرايته العظيمة بزر كرايته ساق دست
 والعظيمة الخوة وعظيمة اللسان مستغلظ فوق العكرة العظيمة والعظيمة
 انية زل بر عجزه بنه دتا كلان نمايد والعظيمة الملة والنازلة الشدة
 العفة هفتكي العفة باقى نيز اندر بستان العفارية مثل العفريت
 العفارة عوزة العفارة كرايته كرايته العفارة باقى نيز در بستان
 العفارة الدبر العفارة طعامي كرايته كرايته بازر داري وسرديك
 العفارة من كل شئ صفوة العفارة موى ميانه سر العفارة والعفارة
 موى ميت لا نيز العفارة سخته كرايته العفارة سخته كرايته كرايته
 خروس ونجه سوز موى قفاد آدمي ويقال جاد فلان تافنا عفرية
 اذا جاد عضبان العفلة للنساء كالادارة للرجال العفوية بزر كرايته كرايته
 يقال كلنا عفة الطعام والشراب عفرة من اسما النساء العفوة
 معاك كرايته اندر زين وعفة بطن من اليمن قاسط العفة موى كودك
 جون برايد ومهنا نو كوسيند كرايته كرايته كرايته كرايته
 وبشم كوسيند العفارة ساحت العفارة جون كرايته كرايته
 لازمها

۱۵۲
در کسها محظف بحجته بها الشی العقبة باقی خوروی که خداوند و دیگر
در عاریت کیرند و نوبت و يقال فلان عقبة بنی فلان ای از من
بقی منهم و عقبة الطایر مسافه ما بین ارتفاعه و الخطاط و عقبة من
الرجال العقبة اثر جنزی علیه عقبة السر و الجال و يقال ما یفعل ذلک
الاعقبة القمر اذا کان یفعله فی کل شیء مرة العقبة مت العقبات
و العقبابج العقبوله باقی باری و يقال لصاحب الشرائع لذنو
عقابیل العقدة ریک برهم کفنة العقدة کره و ضعیف يقال حبرته
یده علی عقده ای علی عقدة ای علی عظم عقد الکلب قصبه و يقال للرجل
اذا سکن عقبه قد تخللت عقدة العفقة بانک غلبه العقصة
موی تافه العقلة بند کستی يقال فلان عقلا یا قدها الناس و ذلک
اذا صار لهم و عقل ارجلهم العقمة ضرب من الوسی العقبات
عقبلی که جنگاهاش تنز با شد العقوة ساخت سرای العومت
العقیرة العقیرة بر بزرگ که ورا بشکند يقال مارست کال یوم عقیرة
و العقیرة او لرا العقیرة موی تافه العقرة بالان با زین که بشکند
ریش کند العقرة حجرة تشد المرأة فحوتها لیللا تجبل العقرة بند
دو ال نعلین بر پشت یا ی العقیرة مثل العقرة و العقیرة النجی از
برق جدا شود و دراز بکند و منه سمی السیف عقیرة تشبیها بذلک
العقیرة جنزی کرامی و عقیرة الخی که منهم سمیت بذلک لانها علفت
سوا حیها ان یبلغنها و يقال علفت فی احذرنا ای حسبت و الدوة

عقيلة البحر وعقيلة كل شئ كرمه العكة سخني كما كرمه بار استاده بود العكة
 حبيبه روعن كا والعكا كج العكازة نيزه كوتاه مقدار عصاي العكاش
 العنكبوت وبه سمي الرجل وعكاشته اسم رجل من الصحابة من بني
 اسد العكة والعكة بن زيان والعكة از بنجاشته ناصد العكة
 خروكش ماده وعجوز وعكاشته فضة العكة كوتاه ماده وعكاشته
 من اسماء الرجال العكة نوزد شك وعكاش الدرع اثنا وبار ودرع ذات
 عكاش اي واسعة العكة بن دينار وذكور كاشته كه هنوز ذكر وهم كرمه
 باشند العكاشه جنس من الطعام العكاشه العقيش تاركه والعكاشه
 العقيش من الجبله العلة الرابعة يقال لهم اولاد العلات وبنو العلات
 وبها اخوات من علة وهم اخوة من علة اذ كانوا من امهات
 شتى العلة يمارى وكل حادث شغل علة العلة سندان وبنية بها
 الناقة الصلبة والعلة صخرة يجعل بها اطراف من الاقترار واللبن والرماد
 ثم يطبخ فيها الاقط العلة بنو باروعن اميخته وهو دوجيز را كه بهم يابيزند
 وعلاشته اسم رجل من بني جعفر العلة باق علف در اخور العلة
 ووسخته كه دل را ملازم گرفته باشند العلة دو ال تا زيانه وشسته وغيره
 والعلة في هذه الدار علة اي بقية تصيب العلة الجري بعلم
 الجري ويقال العلة باق تك وباق غيره وباقه جز وما تعلقت به فها
 علة العلة نشانه العلامة لسيار دال العلة انية الشكار العلة
 سر وباري وسمادام كه بر كردن بود يقال ضرب علة ولة العلة ولى

العلاوة بتدی و بزرك العلبة جامه كه دروي شير ووشند كه از بونوشه
العلا سبج العلقه قلاده بين العلقه از تميز و اندك كه بدان روزگار
توان كند نشت از طعام و مركب و كلا رفيه علقه اي بلفه العلقه
نختين جامه كه بدوزند بجه را و ما عليه علقه اذالم يكن عليه ثوب له
ادنى قيمة علقه من اسماء الرجال العشرة و درخت بلند بى خار و العلقه
الناقة الصفية الطويلة و الجمع علان و علاندى انتفى العدى العلية و
رواه العلوفه و العليقة نشت و كوسيند كه در خانه دارند و بجا
نفرستند العليقة توبه اسب و شترى كه ببار آورده و فرستى
يقال علق علقه العليقة المرأة المطيبة طيبا بعد طيب العمة مخاير
بدر العمة سبت يقال فلان حسن العمة عماره من اسماء الرجال
العمارة اباد از و جماعت كه از فضل با شند و غنيرة العمارة نوعى از رجل
العمالة مزدكارى كرا العمالة مست العمالة النواية و اللهاجة و عمالة
الصبح بقية ظلمة الليل و عناية جبل من جبال هذيل العدة الغيبة يقال
فلان عدة قومه اذ كانوا يعتقدون فيما يخزنهم يستوى فيه المذكر المذكر
و المونث و التثنية و الجمع العمة عمرة من اسماء الرجال النساء ابو عمة
كوسنك و الانلاس يكنى ابا عمرة و يقال ما له علة الا الفساد و رجل
غيبث العلة لى جيبث الكسب العلة كسب العمة الفضالة
و يقال الفتنه و الجهل الغيبة و ستة بشم از بهر رشتن را عمية
من اسماء النساء العمة خرابن بلند العمج العنة خنطرة ستور كه

از جو بایستد و بقال کنایه عنبه من الکلا و ای فی کلا کثیر و خلف العنبه
بشره تاخذ الانسان فی عنبه و حلقه العنبه سخته سر ما درستان عنبه
من اسماء النساء العنبه البذر العنبه کینه من مشک سیاه شده و کوبیده
و تشبیهها للتمه و شعر اللبنة العجوة غلاف کسینه العنبه العنبه زن
بزرگ سبتان العنبه بزره العنبه در بیه دقیقه الحظ و می من است
السباح اذی و عنبه حی من ربيعة العنبه موی یراکده کرد بر کرد
و درخت خوش بوی که بدان پوست یرا یند و فی ریاض بنی فلان
عنصر من التنب و هو القلیل المتفرق و ما بقی من ال فلان الاعمال
ای شئی البصیر العنبه موی زیر لب العنبه جماعتیاد کان العنبه
ماده شیر بزرگ بقال اخذ عنوه ای قهر او غلبه بقال عن طاقه العنبه
قهر و طاعت العنبه کینه شتر که در آس و در شتر کرکین مالد و فی المثل
العنبه تشقی الحری عنبه اسم امرأة و اسم جبل العواذ طعامی که
کسی را دهنده خاص و را بعد از آنکه دیگران از طعام فارغ شده باشند
العواذ سببه یک شربت از شیر و جزان عواذ لاسد ما یقونه باللیل
ای بطلبه فیما کله و کل ما یظفر به لیل فهو عواذ و عواذ من اسماء الرجال
العواذ حرمات بن بلدتها و به سمی الرجل العواذ سبه شافرة اینست که بدان
دلوازه بیکشند العواذ نقوذ العواذ کفتکی که و عواذ مردم و هر وقت
که از آن بجا خوف بود و کل شئی یستجی منه فهو عواذ و عواذ الشمس من قواضیها
العواذ من العواذ عذب انکور العواذ انکه فرومانرا از جبری بکلا

والعوقه حتى من ليس العوكله ريك نوده بزرك العومته مامى ست در دريا
العرمة بانك و مشغله العويته زينه العريضة كارد و سون و شوار العهده
باران خستين العهده و بقة المتابعين في الامر عهده اى لم يكن
ويقال عهده على فلان اى ما درك فيه من درك فاصلاحه عليه
يقال ان لى فيه عبدة اى نظر الصلح به ما فيه من خلل يقال في عهده
اى ضعف و في عهده اذ لم تقم حرقه العيبة مست العياب
ج و فلان عيبته فلان اذا كان موضع كسر العيشة زين نرم العيدة شتر
بدخ و جزان العبدانه خرابان دراز العيدان ج و يقال في الرجل عبده
و عيده يمينه اى كبر و جفا و لكل ما لا يتقاد الحق فهو عبدة و عيدة العيرانه
ماده شترى كه بزور و روى نشاط كره خزر اماند العيريه تترى بالعيشة
ضرب من العيش يقال عاش عيشة صدق و عيشة سوار
العيشة اب دريا العيقات و العوق ج العيدة در و يشي العيلة
عمال العيعة جبرى برك زنده العيشة نسبة و مهتر مال العيعة زك سبكار
بلى عشت فاجره و غول العيشة زلا كه بكي ارام نيكه دراز سبكارى
و نامة عيشه ضخمه العيشامة الناقه الماضية الى العالح
الام برة العادى و شمس العادى جبرى قديم العاصى رك خولش بازه
مند و العاصى من اسما الرجال العاذ خواهنده و العاذ ما يرد في القدر
لمرقة اذا استعيرت العالى بزكوار و العالى في صفة البدن
سالى ليس نوقه شى و يقال هو علا الخلق و تهرهم بقدرته و يقال

عالي كل شئ اعلاه العالي اسير العبري سدر بزرگ که بر لبها جوی رویه العبري
مردی که کسی بفضل از وی برتر نباشد و بساط نیکو چل عینی و ناقص عبادة
ای صفت العتی خشنودی و هو اسم من الاعتبار و في المثل لك
العینی بان لا رفیت العشری كشت العجمی العمی كه شتر و اردی
و جز آن كه به مادر كلان شده باشد و الا نشی عجمی العدی و الصخر و
العدی الا باعد و الا جانب و بالضم الا عدا و قيل بها بكسر العين و
العدی جمع العدا و العدی جماعة كه جرب بباده حمله کنند و بباد كان
بشش شكر و عدى من اسما الرجال العدى منسوب الى عدل العدا
ما يعدى من حوب و غيره العدى طلبك الحق و الى البعد يك عا
من ظلمك الى تقوم منه باعته ابع عليك العدى كشت بارانی العدى
بهانه العری باد سرد و مرد برانه فرس عری لاسر علیة و الا قال جل
عری و اعراد الارض بر یکسو رود از نشاط العری و احد العرك و ما یك
العری اسم سمرة تغیر و قبل منم العری صبور العرة دشواری العسلی
العشی شبانگاه از نماز شام تا خفتن العشاری و ما بلغ فوله عشرة اربع
العصلی مرد با قوت العضادی مردی بزرگ باز و قوس عطوی
ای لینه العظابی یوم من ایام العرب المعروفة سمي به لركوب
الناس فيه و يقال ركب الاثنان و السيلة الدابة الواحدة العفر
له ثمر فوی دلیر و الا نشی عفر ناة ناقه عفر ناة قویة العفطى شکسته زبان
العفی نخستین العفی سر انجام و باد اشش العفی به امین العفی

بلندی و بزرگواری علی بلند پایه و يقال فلان من علية النس ای شرف
 و صلح من اسما را رجال العلای بنو العلاء الرجل المنسوب الى علاق و هو
 زبان العلای نبت العنجهی بزرگمنش العی کران زبان فرو مانده

باب الغن

الغیر از زمین الغیر در درویشان و قبل بنو الغیر از دروان که را بها
 مجهول نیکو درند و الغیر از ضرب من البنات العیر از سجد و بنید
 اهل حبش که از او وزن کنند و يقال جاء علی غییر النظر ای جانباً و کانتم
 یقولون به الارض ای جا را اجلا و بعضهم یقول علی ظهر الغیر او الواحد و
 الجمع سوار الغشا و غاشا که بر سر آب العشر از مردم ابنوه سفله الغدا
 جائت الغدا و غورش که برورش بدان بود الغرا و الغرا
 سریشم الغرا افتاب الغشا پوشنه العضا درخت تاج
 الغیر از زمین خوش خاک يقال انبط بیره و غغرا و يقال اباد الله
 غغرا که ای خصبه و حیره و يقال لاجته و حسنه و يقال لاهم و غغرا من
 الیش ای عفاة الغضیا و تاج استان و این الغضیا در من هذا
 غضیا مایه و می معرفه لاتون کقوا هم بنیده العطا پوشنه العقا
 از طعام بیرون آید که بیند از نذر العلوا غلو و اول جواز الغدا
 در خانه لیستوی فیہ المذکر و المونث و التثنیة يقال صمنا للغدا
 و الغدا الشدید می شد لید الدم الغیضا استاره سست از شوی
 معروف و می اعلی من العور و قریه عنادیه بسیار مردم الغنی سبک

الغنار سرد الغنار ملح که بر شن برآمده باشد و به شبهه الغنار
 من الناس و هم السفلة و الغنار شئ شبيه الارض
الغاب کشت رسوده و بوی کرفته الغاب شبه نیر الغاب
 میان کوهان و کردن از غنغرار رب المار اعالیه شبهت بقوارب
 الابل غارب من اسماء رجال العرب راجع و جزی یکروز آید و یکروز
 والغاب في الزيادة فوق ذلك الغيب والغيب بوبست او غنم
 از کلوکاو و يقال للجارية السميّة الغنم جالکاه قربانی بمناء الغنم
 تیری شمشیر و غرب کل شئ حده يقال كففت من غنم والغنم
 دلو بزرگ و جای رفتن چشم و جای افتاب فرو شدن و درش
 غنم کثیر العدد والغنم برسدند الم که انداخته يقال
 اصابعي سهم غنم و آئی که بکند از دلو میان جاه و حوض سبیل
 مره چشم و در ردی در چشم کوسیند که موی شمش از آن بریزد
 و درخت رده و خمر و يقال الغنم جام من نفقة الغنم غنم
 غنم اسم موضع الغناب زراع و تیزی سرین و بابان سوی
 دو کونه و رجل الغناب ضرب من ضرایب الابل لا یقدر الفصیل علی
 ان یرضع و اذا ضاع اللام علی الرجل و اشتد قیل مر علیه رجل الغنم
 و قیل طار غناب فلان اذا اصاب راسه و غناب الدبر
 عنقوده لا سود غناب الفاس تیزی تیر غناب البین زاع موراف
 بتفوز الغنیم سخس یا ه العریب م و الغنیم من الكلام

الغامض الغضب سجنه رخ يقال الغضب الغضب والعنوب
 نيك فيمكن والعنوب الحبة الحينة العظيمة والعنوب
 الناقة العنوس الناقة العنوس ورجل عنوب وامرأة عنوب
 الغضب تارك الغيب زين لبست سمعت صوتا من
 ورا الغيب الى من موضع الاراه والغيب والغيب حاي
 نايديو يقال عليه غيبة اذ اذ من في قرية الغيب تارك لقايت
 درخت وحل عنوب منظم السواد اذ هم كذا لك الفرس والابل
 الفث والغث كوشن لاغر والفث
 كاشك الغيث طعام باجوا بخت الفوث زياد رسنه وغوث قبيحة
 من طي والفوث والفوات زياد الغيث باران يسكنام
 بيردي عيث اي مادة لا تقطع الغياث زياد رس وجري
 كبدان خلاص يابند والغياث اسم المستغاث وهو من
 الفوث ج الغياث اب تلخ وشتر دراز کردن ورجل
 غلج وغلج وغلج وغلج وغلج اذ لا يثبت على حالة واحدة وهو يترجم
 الفج كزمنه الغياث الدغال التود الذي يجعله الراسمه على حفرة التود
 الفج شتر وسب بهن كسينة يقال فرس عوج موج اي واسع الخطو
 شير موج العوج ج فامدج من اليمع غدا والقدر ذرا العود والفراد
 نوعي از سماروغ العود ج العود ج وواحد العود عود العود شجر
 العود بقيق العود بقرة بالمدينة كان مبتا شجر العود فتنسب اليه

الغزير الشدي الصوت الغزير نام شمشير لا عاود و المعروج ابن
الغزير شمشير العاشر رشك و سكتان كوه و نبات خوش
در وقت سوختن و نوعی از درختان و فساد و جماعه مردمان
و الفاران الجيشان و الفاران البطن و الفرج يقال لفلان غادر
من مرض ای بقیته الغافر الجبله الذي قد اجيد دباغه و الغافر
الناعم الغامر جای و بران الغابر اسب در زیر زمین و الغیر الداهیه
و غر المثل هو داهیه الغیر و هو الجیه و انما قيل لما ذلک لانهار بما سکت
يقرب ما و فتحی ذلک الموضع و ربما غیر ذلک اما و حیثنا و قد حتمه
وقيل الغیر الارض وقيل هی الجیه اتی علیها عطر بل غیر من اسما و الرجال
العصر باقی نیز در بستان الغیر یا فی حیض و غیر الدلیل بقایه الغیر اراد
الغذر کفتکی زمین و سکتان یا درخت و يقال انها لثابت
الغذر اذا کان ثباته قتال او غیره رجل غدرای غادر و اراد کثر ما یستعمل
في النداء الغدیر کو در دشت و سبل کرد آمده و متاک یا فندکان الغدیر
جماعه الغرام اسب سوار الغر شکس نه جامه و خطها که بر پشت بود
از فریبی و غر غش الدایه غبراهه الغر کارنا از موده و الانبی غره الغر
مخط کعب السمک فی الماء الغر اراد خوارانک و يقال اتانا علی غرار
ای علی عجله و يقال بنی القوم یونهم علی غرار ای علی مثال و لبث غرار
شهرای مقدار شهر و النقصان و تیزی کار و شمشیر الغر ما کن
دشتی الغر و زینده و انچه بدان غر کنند الغر و ز الشیطان

الغزیرة باز

غفر في تجر به ويقال ان غررك من فلان اي انك يا تيك مي ما تقر به
 يقال ان غررك فلان اي انك يا تيك مي ما تقر به ويقال ان غررك فلان
 لعل الحسن اليه راين بسيار و علم بسيار الغضا ركل كيرنده الغضير
 نيز و مرد غليظ الغضير زده جامه و مري ساق و مري ساق زن و سيتم
 ريش و الغفر منزل من منزل القمر الغفر يجر بر كوي الاغفار و الغفرة
 يقال جا و اجا غفر او جا و العيف و الجار العيف اي جا و الجا غفرهم الغفر اب
 بسيار جدا كه بوشد هر چيزي را و فرس عمر خوار و كثير الجري و رجل
 غمر الخلق و اسعه و غمر الردا كثر المعروف و ليل غمر شديده الظلمة و
 غمر غمر سابع الغمر و الغمر كثره مرد في تجر به الغمر قدح حرد الاغفار و الغمران
 جماعة الغمارة و الغمير نباله كبرين نبات و يكر رسته
 كه شيش را بوشد و الغمار جماعة مردمان الغمر معاكه جبري يقال فلان
 بعيد الغمر و الغمر زرين معاك و الغمر تهامة و ما يلي اليمن و الغمر
 اكب بزمن فرو شده الغمر ميت و كروشن الغمر لثان اهل
 و دست الغمر و ر سكن الغمر زشت تر كم شير الغمر زركاب جو بين
 الغمر مرد ضعيف و يقال الغمر ذال الال من الابل و الغمر
 الغمس تاريخي آخر شب يقال لا تيك ما غبا غمس ابراد ما بقي
 الدهر قال ابن الاعراب لا ادري ما اصل الغمس بركت الغمس ان بو
 كه با جبرون آيد كانه غمط و الغمس و الغمر كس نهال خراب و غمس
 اي غمس مرد ضعيف و زو ما به الغطر ليس متمكار و متكر الغمس تاريخي

اخر شرب الغومس اشديد وناقته غومس لا يستبان فلهما حتى يغرب
 العيس الغومس الشجاع والليل غومس وكل ملتفت لغومس فيه فهو غومس
 الغومس تاريخي اخر شرب الغومس والغومس اب يتر
 الغومس زرد كزرد وشدن افتاب يقال لغومس غومساشا وعلی
 غومساش ای عجله وشراب غومساش ای قلیل وکذا لک لغومساش
 الغومس تاریکی الغومس الظلوم الجاری ص الغامض المکبریا
 زرد شود الغومس زرد الغومس حسیم که زرد القطعه غومس الغومس
 ستاره سمیت معروف الغومس تخرج منه اللؤلؤ الفواص ص
 الغامض زمین خاک وجزی پوشیده ورجل غامض اذالم
 يعرف ورجل غامض غیر معروف والغامض من الرجال الفاضل
 وخیال غامض غامض الغرض تنکستر الغومس نشانه الغرض
 گوشت تازه يقال لحم غرض ایض الغرض غرضی تازه ووردی
 که چشم فرو پوشد ورجل غرضی فی لیل يقال غرض الغرض شکوفه
 حرمایدید آید الغومس الغومس زمین مفاک يقال للتدلیل انه لندو غومس الغومس
 والغامض حوراسیک يقال ما ذقت غمضا وما التحلت غمضا
 ای ما منمت يقال ما عنده غمض لا ینض ای عطاء ومنتع ط الغامض
 زمین مفاک الوط والغیط والاعواط جماعة والغیط الحرج والغابط
 في القرآن کنایه عن الحدیث الغوط الناقه التي لا یعرف ط قماقی
 تقبط ای تحسن بالید الغیط بالان مشترک زمان بر شیند که اطر افوی

بند باشند و میان مناکت یوم الغیظ و یوم القبط من ایام العرب
از یوم اغشال الغطاء سنگ خوارج واحدتها غطاءة الغطاء سید هم
الغطاء مط در که موج میزند و جمعه غامط الغیظ او از حفته ط الغیظ
سبب الغیظ هم لازم و يقال هو شد الکرب الغیظ ششم ف
الغاق نوعی از درختان سیاه بزرگ و موی دراز سیاه الغر
نبات که بدو دریم میرانید و الغر جنس من الثمام لا یدفع به الغر فوف
مکزی الغر جایی که از و بدست آب توان خورد و غر و غر
میر الاخذ للما الغریف از در میان شش و الغر لاجمته و الغر فوف
الغیر الکثیر الغر فوف مثل الغر فوف الغر فوف مهر حوران
و وجه باز عظیم من اسما و الرجال الغلف نبات که بدو دریم میرانید الغلا
بو شش شش و شش و جزان و الغاسق تاریکی اول شب
پس از شفق و سمی غاسق لانه ابرو من النهار الغر فوف شش شب
و يقال هذه الناقه عنوة ای اغتبق لبها الغدق الرب پیار و يقال
رب خوش الغر فوف غرقه شده الغر فوف و الغر فوف و الغر فوف و الغر فوف
غر و مرغی است سید الغر فوف م الغر فوف تاریکی اول شب الغر فوف
و الغر فوف سود کنده انچه بدو دراز اندام روز خیان در روز و جزان
و الغر فوف در بسته الاسم من اغلق یغلق الغلق درانه غلاق من اسما
الرجال الغلق زن کالیو بد کوی و بد کردار و برکت و الغلق یغلق
الکرم و الغلق الخلب مادام علی الشجرة و جامه عوک الغیر فوف و الغیر فوف

بچه سوار و جوار و فرج بوی بسیار عطا و غیث عبدی و هو الحمر الشدید
 و عام غید لاق محض الفهم نشاط و شتر بلند **الغال** وادی درخت
 ناک الغال ج و الغال نبت الغزال مغروف الغزال للذكر الفهم الغزال
 آب تیره اندر تک حوض و تیر که درین شبیه الغزال الغزال مردی
 که صحبت زنان دوست دارد و الغزال لیسان الغزال لیسان فروش
 الغزال ابو بره بول در حرکت اید الغزله و الغزال ج و تشبیه الجارح
 في التشبیه فی ذکر الفعل و النعت علی تذکره التشبیه الفعل الجری بوی شوی
 الفعل معروف الغنول هم بوی تن تویید و هر چیزی که بوی سر یا جامه
 شویید یا چیزی دیگر الغنول زمین بدشتان و ستور بدراع و رجل عقل
 لا یعرف حسب و الغنول المنفذ لا یجری جیره و لا یخشی شیره و در حق عقل لم
 تقطر و نعم اغفال لا لغفه فیها الغنل کینه الغنل متد و حرارت و تشنگی
 و يقال للمرأة اغفالی لا لغفه فیها الغنل کینه الغنل السیة غنل الغنل بالونه
 و اب در میان درختان يقال نعم غنول النبیخ هذا یعنی الطعام الذی یدخله
 في جوفه الغنیل کینه و حرارت تشنگی الغنول و غنل وادی تک و الغنول
 کل ما اجتمع من شجر لو غام الظلمه حتی تشمی الزاویه غنول و الغنیل الزواغه
 الغنول وری بیابان و در دروغ الغنل الغنل غنول الطلم و الغنول خاک بسیار
 و غنول اسم موضع یوم الغنول من ایام العرب الغنول الجیه مردم را بکله
 کند الغنل ج و يقال غالبه غنول اذا وقع في ملكه و يقال الغنول الشیطان
 یا کل الناس و کل ما اعطاک من جن او شیطان لو سبغ فهو غنول

الغفل و حشاش کشن و بستان الغفل آید که بر روی زمین رود و ساعده
فریه و شتری که زن در وقت البتن در الغفل درخت بسیار
و کره در بطن حشده و الغیطة جليلة القوم و اسموا نهم و الغیطة التباس
الظلام و ترکمه الغیطة الحیطة من الناس و الغیطة البقرة و قيل ولد البقرة
م غانم من اسماء الرجال الغانم شیب تاریک الغانم
روز مریغ تاک الغنم کما سحت دم کبر و يقال للرجل اذا مات و رز
حیاض غنیم و قال لازم الغنم الموت اخذ من الغنم الغنم کبر
او الغنم تاوان الغنم لازم و شتر لازم و عذاب لازم و الغنم
الويع الغنم و الغنم و الغنم و ام دار الغنم ستم الغنم انکه بمراد
خود کار کند و کسی که او را از مرز دشت بتوان بازداشتن و يقال الاسد
غنیم و الغنم ستم کار و يقال للحرب غنوم لانها تنال غیر الحاة الغنم
فراخوی و دریا که موج بمنزله الغنم م الغنم و الغنم الحی الغنم تیز شوت
الغنم اندوه و یوم غنم و هو الذی یاخذ بالنفس و بلبلة غنم الغنم ابر که افاق
بهوشند الواحد غنمة ابن الغنم سر الغنم تیز بسیار جوشیده که تیز شده
باشند و کما تیز بزیاده خشک اندر و الغنم اسم موضع الغنم کوسند
الاغنام فاذ الفردت الواحدة قلت شاة و غنم غنمة اذا كانت
و الغنمة غنمة غنم من اسماء الرجال و بنو غنم قبيلة الغنم غنیمت و غنمک
ان تفعل کذا مثل غنماک غنما اسم جبل الغنم ابر که اسم از ابو شد الواحد
غنیمه الغنم زن خوبروی و کشف زن الغنم غنیمت

الفدان الاسترخاء والفترة والفدان سعة العيش والنعمة الغنيان
 جاشت غورد الغدولان مشتتا بنده الغدوان اسب بانشاط الغدوان
 كرسنه الغدوان والغدوان والغدوان في الغدوان اب تبه اندك
 حوض ويتركه درين شبشته عزوان من اسما والرجال الغس موفى ش
 اسب غسان ما ترك عليه قوم من اهل مازن واليه نسبت ملوك
 غسان ويقال علمت ان ذلك من غسان قبلك اي من اقصى
 نفسك الغيلين سوزان بغايت ذابجه از اندامها كفا ربالايد در
 دوزخ الغصن شاخ الغصنة والاعضان في الغصان طعام در كل باب
 الغصن از كنه بش زوحي استين جامه وعمران وكما سر كاشي
 عضون الغصان ختمكين الغصان سبع عطفان قليلة من قيس الغصان
 لشنة سحت عدان اسم قصر كان سيف ذي يزن وقيل بالين
 الغصان مرد دكوار الغولان درخت از سرده الغين ابركه همه لغوي
 اسما زابوشد الغيد قال مثل الغيد لق الغيرة ان رشك الغياري
 في الغيسان جواز يقال كان ذلك غيسان شبابه اي فتمت شبابه
 وطرأته والغيسان الفاعم والانفي غيسان غيلان اسم ذي الرمة
 ارم غيلان غم السمر الغيلان لشنة والغري بامداد الغر وشكك الغر
 القصد كسوي دشمن بود محرب الغارة زن استه الغاربه
 ابر بامدادين سوق غارة بازر كاسد الغارة غارت وخيل غارت كنه
 وتاب السيمان الغارية لوفت اسب الغاشية زين بوش والهي كنه

اذالم يعرف من ای قبیله مو الفنا ویش در سرای الافینه و الفی
 ج شجره فتوا درخت یار شاخ و هو علی غیر قیاس الفیخا را شامبد
 با تو ابل در اینجا سرای فرخ الفیضا و بیابان **ب** **الفرب**
 موش **ب** **الفئات** الفئات ربه هر جنری و ایخه از ششم
 بریزد الفقیه و الفترت الذی لست به الساء الفخت مایه تاب
 و الفخت مثل الفج الاله اکبر منه الفرات ابوخوش و نام اکبر منه
 و فرات من الساء الرجال الفومان رحیل و الفراق الفلوت کلمه خورد
 و جامه که گرانهاش هم نباید پوشند و را از خوردی و جامه که برکتند
 نیاید از نرمی یا درشتی الفرت میان هر انکسی بدر از اقبال
 بیهیم فوت فایت کما یقال یون باین و یقال هو منی فوق الريح
 ای کجاست لا یبلغه و مات فلان موت الفرات اذ انوفی
ث **الفث** از زن هندوی الفخت سد غربه الفرت
 سر کون که در شکبه بود الفلهشت فرج زن الفایخ شتر البستان الفایخ
 کان که زایش دور باشد از کبد الفاسج مثل الفایخ الفایخ شتر و کوهان
 و فرد مظفر و وادی م و یقال انا منه بری الفایخ فرخی دو کوه الفجر راه
 فلیخ الفایخ ج و الفیج و الفیج خز بزه خام و هر میوه که ناخته باشد الفیج
 از بزه هندوی البیهاج السب کزیده برادر سیده الفیج و الفیجان
 اللذان منها یخاف عا الاسلام الفکر السودان و یقال الفیجان
 خراسان و مجستان الفیج مردی که همیشه فرج وی برانده شود الفیج م

وفرج من اسماء الرجال ابو الفرج كوداب الفرج والفرج راز نادرا
والفرج ج والفرج كاذك زمش از كبد وور يا شد الفرج ستمه من
الابل وقرناج اسم موضع الفرج جوزه مرغ فلج اسم موضع يوم القبل
من ايام العرب والفلج قرية من قرى بني عامر بن صعصعة القبل
جوى روان الفلج بمانه الفلج الفقير الذى يقال له الفلج وهو بالسنة
قالوا الفلج دست بند الفرج جماعة مردمان الافرج ج والافراج
والافراج ج الفرج المودج الفرج بكم حسب الفرج ج والافراج كان
ازوى طلب كند الفرج وزم الغنم ج فم ج الفراج تشاينده
حاکم الفراج تشايدانه يقال انه لفاصح مانع اى غايب ويقال مانع لهاد
فيكون حمد غايب بالعين المعجمة الفرج اب رولان بر روى زمين
الفرج در فرخ وشيشه بالعين المعجمة با غلاف الفراج حاکم الفرج تشاين
فرخ بستان الفراج اسم موضع في الجنة الفرج بانك مار الفرج تشاين
الفرشاح زمين بهن و فرخ وشيشه بزرگ نرم و سمس بهن الفرج زمين
فرخ الفصح عيد ترسا يان که کوشش خورند الفصح تشاين کفش بزرگ
ويز زبان الفراج شکوفه هر درخت که يا شد ويقال هر نور الادرج الفراج
والفراج طعام سحرى والفراج رستگارى ويا بند که در خير الفراج تشاين
فلج من اسماء الرجال الفراج دريا فرخ و جاي فرخ الفرج تشاين تشاين
الفرج دامن الفراج ج يوم فوج بالفار و الفراج المعجمة للعبياسية على الفراج
ومن روى بالجيم فقد صحف الفرج لوار خفته الفرج جوزه هر مرغی که
يا شد

باشد و نباته که بزیک میر آمدن و نبات شاخ لورده فروخ من اسماء
 الرجال الفرسخ فرسنگ و فراسخ الليل والنهار ساعته و اوقاته و
 انظر نك فرسخ من النهار اى طويلا و ادى الفرسخ ما حوذا منه الفرسخ
 خرفه الفرسخ قين كان في الجاهلية تنسب اليه الفضل و السهام و يقال
 فلان فرسخ قومه اذا كانوا يعظمونه و يكرمونونه صغرى و صبه المبالغة في كرامته
 الفسخ كوشة فرور و خسته از بختكى و الفسخ الضعيف عند الشدة و الذى
 لما لطف به حجة الفسخ بنيد غوره خرما الفسخ الرخو الضعيف الفسخ منك
 زيرين اسيا الفاسد منها و الفاسد الثور الوحش الفاسد
 زن شوى مرده و يا فرزند مرده و بفره فار در اكل السبع ولد الفداد
 مر ببلند كعبه زو في المثل ان الجفاد و الفسادة في الفدادين و هم ذو
 و اصوار است عاليت في نعمهم و حر و هم و قيلهم المنكشون من الابل و
 يروى في الفدادين بالتحقيق جمع فلان و ملى بقرة الحرش و اراد
 اصحابها الفقدان من بلند و درشت الغدير او از الفقدان منها الافراد
 و الافراد الثور الوحش افراد النجوم الدارارى في افاق السماء و جميع الفود
 فرادى و افراد كشمات و رباع و يقال بصاد افرادى اى و اصد و اصد
 الفرد و انة انكور و مؤنر الفرد صاخر خرفوت و الفصد لغة
 في الفصد طال بغيته الفرد كوساله كاد و شتت الفردان دو برابر و ان
 ستاره ميشين از نباتات نقش صفرى الفرد كوسه متبع الفرد و حى من السمن
 منهم الخليل بن احمد رحمه الله تعالى اعم الفرد ابيد الفرد قتها و سياتنه

قلاده بکشد نه بوم الفضا دمنیم العرب و يقال له زمن الفضا و غلام
 الفضا و الفضا در ک زان الفضا خولا که در روده کردندی و بریان
 کردندی و مها زاده کردندی در نیکی الفضا باره کوه بدر از زلفینا فندا
 من النکس ای قوما مجتمعین و افتاد الیل رکانه و ماخذ نزه الوجود
 سمي الزمان فندا الفضا دروغ و ضعف الفضا در دل الفضا در تمام کونست
 الفضا یوزو الفضا مسافر و وسط الرجل الفضا دیوزبان الفضا میوی السب
 و فیدا نام نزل است در راه مکه الفضا در دزد مند و نوم زلفینا الفضا
 بارده الفضا بایند **الفخز** ران و فخر الرجل لغوه من حبه الذی
 هم اقرب غیره و الفضا قبیله که کم از بطن باشد الفضا شهاب و فخر سهم
 مس الفضا جگر شتر و باره مال و گوشت باره بدر از الفضا معروف
الفاتر سست الفاتر طشت بخوان الفاتر بخوان و دروغ کوی
 الفاتر جزئی بقایت نیکو الفاتر نوعی از سبب غنما يقال که مرو الفاتر
 بزکوی بهر و زکوی که بر کوه بر شده باشد الفاتر جزئی از زینبوره الفاتر
 الا از کرانه انکشت زنا انکشت سبابه النکر الدایسته و یجمع فیقال الفاتر
 و لفتح فاره و لضم الفخر کرمی و جوار غردی الفخر شیش از سبیده دم نجار است
 الفخر روم من ایام العرب الفخر الکثیر الفخر الفخر الفخر الفخر
 نازده و شتری که جمله شیر در بستان وی باشد بدره يقال می التي عظمه
 فرعها و قیل در رأس الابل و الغنم و غلته فخر عظیمه الخرج غلیظه السقف
 الفخر انکه بسیار فخر کند الفخر انکه با کسی معاشرت کند و الفخر المغلوب **الفخر**

الفقر رتبة الفقر ودر بر کوسی بر فقر بر زنده استوی فیہ التثنیة والجمع والتذکیر
والثانیة الفقر السلی شیاعرم الفقر انجبری یقال فی المثل عینه فراره
وهو ان یفر عن استانه الفرجا بریکار الفقر فارسیکس رولانی فرارة
الفقر فیه بنفش ورجل فرور و فرور الفری کوساله الفرایج وقال بعضهم
مولغة فی نور مثل عظیم وعظام وفي المثل تر والفرا لا یجمل القول والفرا ی
البر وبنیة الفقرة جماعة الفری رمة کوسید ازده تاجمل والفرا رسم سعید
زید بن مناة بن یمیم وفي المثل لا یتیک معزی الفزلی اید الفطر النقی
الفطر نوعی از سما روغ والفطر الاسم من الافظار یقال رجل فطر وامرأة
فطر وقوم فطر ای فطروا الفطر شبر که بر سر سببان ظاهر شود و مذی که
بر سر ذکر ظاهر شود الفطار شبر که اندروی شکاف باشد الفطور انچه بوی
روزه کشاید الفطیر خمیر که در روی مایه نباشد و شیر تازه و دوشیده
الفقر درویش المعاف و یقال لغنی الدار فقره ای وجوه فقره
فقور النفس و یقو رانماها الم اخذ فقر الفقر درویش مازة کرفت
الغفار ج فقارة و ذوالفقار رئیس فی لغة سوی هذا سیف النبی علیه السلام
وقیل سبی ذوالفقار لانه کان فیہ حفرة صفار الفقیه درویش یقال فقر و فیر
وقال الویر متقل دین الفقیه لہشت مازة شکسته و دانه کاریز و معاکجه
از درخت نوساخته و معاکه درین درخت خرم و الفقیه اسم بر
بعضها الفکر اندیش و بنیت الفکر ای و نذیر الشعر الفکر الکثیر لا یقال
علا الفکر الفکر الوجه یقال لہبت فاحظه ثم اتیت فلانا من فوری

اری و جی و جناه من فوره ای من ساعته الفوز را هو ان لا واحد لها من
 لفظها و العرب تقول لا انیک مالالات الفوز باذناهما ای یصیب
 باذناهما الفهرستک است بید و هو یذکر و یونش و هو من اسماء الرجال
 الفهرک ب خانة جهودان و می کلمه بنطیه و غیر بنیه الفیارات در این از
 دو سوی زبانه ترازو الفیدر خاکستر الفایز استخاری و بریر و
 و رستانه زبیرین الفالینز بالینه الفزجای مفاک الفزکساله الفلنرسل
 و کومر که اخنه که از وی ناون کنند و یقال الفلنر جوهر الارض من الذهب
 و الفضة و النحاس و ما استبه ذلك و رجل فلن ای علیظ مشدیده الفلن
 بالیر لسان الفوزیر و زی من الفاس تبز فاس الدیام بازو
 لکام و فاس القفاهر موخر القمی و الفارس سوار الفرسان و الفارس
 و لا فراسج و یقال ان فلانا الفارس بذک الامر ای عالم به و
 فارس یارسیان الفدوس شیر الفرس سبب یقع علی الذکر
 و الاثنی الفرس یارسیان الفرس ضرب من البنات البوزال
 شیر و کمی الفزدق به الفزدوس سبتان فیه الذکریم و حنة الفزدوس
 بهشت بسیار درخت الفریس جنبر رس الفطس حب اللاس
 الواحدة فطسة الفطس بنک فففس فبیلته من کسر لا در می
 اصل الفلس شیر و بشیره یسعیان یا الهین بر عنان الفلکس مردم
 حریص الفلنفس انکه در مادرش یا سته سنان بوده باشد و یقال
 الفلنفس الذی ابوه مولی و امه عربیه الفهرس الکتاب مجمع فیه

۱۸۳
 الکتاب قال ابو منصور هو معرب من الفاحش مخرجی
 که از حد در گذشت به مانند الفحش سخن زشت الفحاشش فحش کوی
 الفحش جامع و خانه و شتران عز و گوشت سه برک یا چهار برک
 شده و دست فرج و الفحش الساع فی رجل البعیر و هو ملح
 فان کثر فهو عقل و هو ذم الفحاش بر و نه جرایع و بره قفل و استخوان
 تنگ بر و اب اندک و کل خشک کینه الواحدة فرشته الفحاش
 بستر و هر چه باز گیرند و یکنی بالفحاش عن المرأة الفحاش
 جامه باز کن الفحاش خرباسب یا شتر که بناج وی هفت روز
 برآمده باشد الفحاش ج الفحش یا در خنت گویند الفحاش
 کلمه درشت الفحوش در زود کنای وزن کن و شتر فرج
 سواران لب تان الفحش ذکر الفحاش و الفحوش الذی
 یفقه بالباطل و لیس عنده طایل ص الغرض منه الواحد
 فرصة الفراغ من الناس الشدید الفریض الذی یفارصک
 هذه الفرصة الفرض نکیته و فرض العین حد قتها و فرض الامر امر و
 فرض الشيء حقیقه و کونه و الفروض مفاصل العظام کلها الا الاصابع
 و الکسریة و ذیة ص الفارص بمرکب و حنبلی منخ الذکر و اللاتی
 سوار و الفارض انکه فرایض دارند و کینه در برینه و یقال الصلحیة الفرض
 فرضیه و رخنه کان و کل حرف فرض و الفرض عطا و بیت یقال
 اعطانی فرضاً و لا قرها و الفرض سب و نوعی از خرمایقال ما علیه

فراض ای ثوب الفریض تبر فوق کرده الفضض مایفوق عن الماء
 والمصا ~~الخط~~ الفضاض شکسته هر خبری الفضض آب روان
 و آری غیش که در اسارا در الساعت که بیرون آید الفضاض جام
 فرائح و الفضاض الکثیر الواسع و ارض فضاض کثیره المطر الفضض
 اسب رونده و در و دلب و الفضض لقب الطلب بن عبد مناف
 لقب به بوده و ساحت و يقال اعطاه غیضاً من فیض ای قیلان
 کثیر و ارض ذرات فیوض اذا کان فیها بالقبض فیاض جو اعرز
 سخت و فیاض اسم فرس من سوابق حند العرب
 الفارط بهش روی طلب آب تا دیو ساخته کند و الفارطان گویا
 متانین امام سر بر نهانش الفراط مثل الفارط استوی الواحد
 والجمع و منه قول النبی علیه السلام انا فرطکم علی الطوفان و الفراط ما بعد منه
 الرجل من ولده و افراط الصباح اول تباشیر و الفراط بهش دستی
 و يقال اسبک فراط یوم اول یومین ای بعد یوم اول یومین الفراط سببه
 و سببش رو و اس فراط ای متروک و يقال مجاوز فیه الحد
 الفساط و الفسطاط سری برده و شهر جامع الفیسط چونکه موز
 و بشیزه و آنچه میفقد از ناخن چون بجنبه و يقال فیسطه فلات ای فیسطه
 الفسط مود درشت و آب دره و انه لفظ لبطایع العظما
 ما الفحل فی رحم الناقة الفاراع کوهی که بلند تر از کوههای دیگر
 باشد و به سمیت المرأة فارغة يقال راع فارع و نقاراع مرتفع طول

و خارج حصن الفرع شاخ و کمان که از سر حوض کرده باشند و موی نام
و موی سر و الفرع المسال الطایل الممد و فلان فرع قوم و فرع کل شای
اعلاه الفرع بحجبتین مشتبه که از بهر بنیان بکشدی تبرک را
و الفرع اسم موضع الفرع بیدانه الواحدة فرزعة الفرع بجم الغطیع
کار دشوار الققع سماروغ الققع عرج و يقال للذیل تقع قور الققع
و سمي لما برقع على رأسه من الذیبة و الققع قبک روی آب
از باران الققع لفحة المسک و نشر الشارطس و يقال لی ذو کثرة
و الققع و الققع الكثير من کل شیء الفرع باطل يقال فرب
دمه فرعا ای هدر الفرع جای برون آمدن آب از دلو میان
جو بهاسر دلو منه سمي الفرعان فرع الدلو المقدم و فرع الدلو المخر و هما
من منازل القمر بیت الفراع النجاة الفراع الناجية التي یصب الماء
من الدلو و کل نارا عند العرب الفریق سب راه و از فرغان و طای
فریع واسع و ضربته فریع و اسعة و الفریع الواسع الفشاخ نبت تنفع
على الشجر ای بملوی الفوف بنیه و سبیدی که برناخن
مرد جوان بود الواحد فرقة الفوف ج الفیف جای هموار و صیف
الرجح يوم مغرب فقیئت فیه عین عامر بن طفیل العامری
الفاف کاسه بزرگ از طعام و الفاف الصور و الفاف
شتری که در درزه بکیرد بکیرد و بکیرد بکیرد السجامة المنفردة
الفاروق لقب عمر بن الخطاب رضي الله عنه الفاسق بیقرمان

الفائق بوندگاه کردن سر الفوق زن فراخ سخن الفاق خمیر به الفوق
 یصیب الانسان من مرق بطنه فیفتق الصفاق الدحل یقال الفوق
 و الفاق المتشابه و الفوق روستنای صبح و فراخی سال الفوق تیز زبان
 و یفرقی ای تفقت فی الحظیب الفرق فرق سر الفرقان و الفرق
 قرآن الفرق رسمه کوسبند و کرده مردم رباره از خبری الفرق پناه
 هشت منی الفرقان ج الفرق نیم روستنای کوسبیده دم هر این
 من فرق الصبح لغته فلق الفرق کرسند الفرقان فرانه هو البین
 من فرق الفواق دلیل الفزدق زو الخیر القطعه فرزدقه و یحی
 الفزدق الغلط خردن و بهمه یوم الفروق من ایام العرب الفرق
 کرده جبر کرده و هو اکثر من الطایفه لافرقا و الفرق ج الفوق م العین
 بسته فسق مقننه سبته مغز الفریق نبک فاش الفواق سخن لغته
 از هر جنبه الفلق میان دهن یقال کل منته فی فلق فیه الفلق که در که
 از جو کفاینده کرده باشند و کار بزرگ الفلق سبیده دم و
 کنده دزدان و زمین هموار که میان دو توده باشد الفلقان یقال
 صار السهم فلما قادی افلاقا الفلق کسه الفله شفا لواء کفده الفلق
 ماده شسته تا ورخو خلقت و الفوق زل به الفزدق
 فندقه و کاروان سرای الفریق کشتن الفوق و الافاق ج الفواق
 سکیله الفوق مبلت میان دو دروشتیدن الفوق موفار بر الا فلق
 و الفوق و الفوق ج فوق یکن اعدا یکن اسفل الفوق هر نواحی که از روی

۱۸۵
 آب یا خون بیرون آید الفریق در و ذکر الفریق سیاه الفریق بمل الفریق
 الواسع من کل شیء یقال مغازة فیهم ک **ل** حمق فاک تاک
 رتباع الفاک فروماند از تراری یقال حل فاک فنافه فاکه الفاک راه دار
 الفاک زرد که شود برادر و دست ندارد فاک اسم فوید فیک اسم
 موضع نباجته الحجاز الفرسکة شفتا لوانیموی الواحدة فرسکة الفروس
 زرد شود برادر و دست ندارد الفریک کوز دست مال کندیم پاک
 کرده الفک استخوان زرخ یقال تقبل الرطین بین فکبه الفک لریحای
 اندکی بای وهو الفصاخ الرجل الفکاک الجبه کر بوی کشا یند الفکاک شسته
 واحده و جمعه و تذکیر و تانیثه سواد الفکک بادریه الواحدة فککة
 الفکک کردش آسمان و باران زمین کرد بر کرد بلند الواحدة فککة
 الفکک و الفکک الفکک م الفینک کرانه استخوان زرخ از
 سوی ریش **ل** الفال الفال ضعیف رای الفایل رکه و یقال
 الفایل رکی و یقال الفایل مغاکه سرون الفیل الخی در میان جو یک خرما
 بود و آن ریم که در میان انگشتان بیرون آید چون بر یکدیگر مالی
 الفیل ترب الفیل حصیر و کش الفیل و الفیل الخی الفیل کش خرما الفیل
 شکر کشن نیکو الفرعل بحیه کشا الفضل فرومایه الفسکال سبی که در
 علیه خر اسبان آید و منه یقال رجل فیکول الفیل نهال خرما الفیلان
 جماعة الواحد فیل الفضل من استه و هو اربعة فضول و هو فضل
 من الکتاب و قول فصل بین و الفصل من الحل موضع الفصل

و بین کل فضیل و وصل الفضل بحکم کز دم الفضیل شتر بحی از شتر باز کرده و در بار
 بیش حصا الفضل انج الفضل افزوده و الفضل من اسماء الرجال الو الفضل در بار
 رجل فضل علیه فیض از او بیس علیه از او و لا سراویل و امرأة فضل فی ثوب
 واحد فضیل من اسماء الرجال الفضل و هر لم یخلق فیہ الناس بعد الفعل و الفعل
 کردار و يقال القعل الفعل الحسن مثل الطود و الکرم و قیل هو فی الخیر و الشریع
 کریم الفعل و لیم الفعل الفعل دسته تیر و تشبه الفعل شکر هر کس
 شده و در خسته تیغ الفل زین باران نار سیده الفلقل بیل الواحدة
 فلقله الفلیل رفته در افتاده و موی جمع شده و موی بهم حسته القول
 با قدره يقال هو الضلال بن قهمل من اسماء الباطل الفیل بیل و مرد ضعیف رای
 و از الفیل بجای الفضل القضا بین الحق و الباطل يقال قضاء فیصل و فاصل
 و الفضل الحاکم بعضا الفاحم موی یکد انگشت فروش الغم
 تمام تن و بزرگ قدر العدم ابله کران فرو مانده و جامه تار العزم بالنعم
 به المرأة العزوم تخنه گفتنک العزوم نوک موزه بر ساعد فم ربحه فیه يقال
 وجه فم الفقمان هر دو استخوان زرع يقال اخذت بفضیته ای بد فیه و طبعه
 فقیه من اسماء الرجال الفهم فرج زلن الغم دران
 الفهم در مانده و فهم فیل من انیس للا فواج
 و کلیم الودج الفیلم در بزرگ و تشانه الفیوم من ارض مصر فیل هاهو ان
 بن محمد الخلیفه و هو آخر خلفاء بنی امیه الفقات اریم کردار
 بالانگشت الفقان زر کرد و فقه انیکه الفقام سنکستان سیاه الفقان
 و لکن الفقان

العدن كوشك الغدان جفت كاه وكشا ورزي والس وى الغداني
ج الغززان فرزين الفرس سبل نشتر الغزقان قران وسمى به لانه
يفرق بين الحلال والحرام الفطن به اقتنذه ولقيت فلانا وفلانته
اذ اكنت عن اللاوميين واذا اكنت عن البهايم قلت ركبت
الغلان وحلبت الغلان والغلتان سبب بالثناط ويزيدل
الغن كونه ازجى الفتن شاع در حنت لافان جماعة اللافان
ج الغنجان نيكان الفيض سدراب الفيملكون بردى الغينان
مردنيكوموى ودرارموى وموى دراز والفار وبيان دو
كوه الفردوسين الفوايح الفوا اسم لزم حيا من اجزاء العرب
وام معروفون يقال لهم الفعاة وهم عبد القيس القوا الذى يفوا
كيز الفعول هنا الفعول رحم الفعول الحفرة في الجبل والفوا السابيا
وهو الماء الذى يخرج على راس الولد الفلوة والفلوة سبب كرهه
فلا والفلادى ج **الفاتحة** اول كرافة الكتاب سورة الحمد
الفاتحة معصيت الفاتحة مت الفاتحة الصخرة الضخمة
في راس الجبل شهت بالوعد الفاتحة سبب وشتر نيكوزرك
در رفاتى الفوة والو هتج مثل رايق وروقة الفاتحة موش وناقته
شك الفارضة ريش بزرك فارعة الطريق بالرفع منه حوايه
فارعة مع اسماء النساء الفارة خيمة خرد الفاسية جزدوك يقال
أشس مع فاستة الفاصلة او الرابع ساكن مثل فغل فاد جمع

اربعة احرف متحرکه نهی فاصله بالفاد المعجمه مثل فعلت و لو اصل لعل
 ما یا نیک من مرافقه الفاضله زره نیک فراخ الفاضله کار نیک
 بزرك الفاضله کل حنا الفاضله قریب من الطیب الفاضله درویش
 الفاضله کاهیه مکسر الظهر الفاضله خوش منش الفاضله الذی کثرت فاهیه
 والفاضله اسم رجل من بنی مخزوم الفاضله میوه یقال لایه البدر
 بغالته ای دایهیه الفاضله زغم نیزه که از وی روان باشد الفاضله
 فراخی کاه میان دو بلندی الفاضله م الفاضله زن جوان الفاضله
 داروی الفاضله انکسری بیکس الفاضله مسستی الفاضله مابین
 الرسولین من رسول الدرع و حل الفاضله از مابین و عناب الفاضله
 بلیه الفاضله کشادگی میان دو کوه الفاضله محبت الفاضله کشته شتر الفاضله
 او از خفته القدره کوشت باره کلان بخنی الفاضله بدلی که خوشتر
 بد آن بر مانند الفاضله سواری الفاضله یا مکسر فرست کردن الفاضله
 آب مانده اندر تنک حوض و آهن که عنان درویند و بره قفا
 و پروانه چراغ یقال فی مثل طیش من فراشته و یقال الخیف من
 فراشته الفاضله فرقه که قلم بد و پاک کند فوافه
 فراضه الفاضله والفاضله تکبیر الفاضله کشادگی
 کشادگی در جامه الفاضله فرج الفاضله شادی و زهره سیکه فردایه المذکر
 حدایه الفاضله ریشل کردن الفاضله باره بنه و ششم و خزان
 الفاضله باد که کشت را کوز کند الفاضله مست الفاضله النوبه تكون

بین القوم بینا و بونها علی المار یقال جارت فرستک من البیر الفزفة
رخته که بر لب جوی باشد که از کجا آب توان خوردن و بر کشیدن
و سوراخ یا نشنه در وازد و سیت ای که سیاهی در و بود و بر بد که
دشت کمان و بر بد که دو کشتیم الفزفة خرم طوم بیل الفزفة منش
بزرگ و بر تر جای از کوه الفزفة جای بلند الفزفة جلد ای الفزفة کوه
جدا کرده الفرق و الافراق و الافار یق ج الفزفة بوست سر زمین
شکست خجاست شکست که بیجا جمع شود و الفزفة الفزفة و الفزفة یقال
الفزفة من المال و الفزفة من الناس یا کل فروتها یتمتع بمنه
و فزفة من اسرار الرجال ام فزفة میشل الفزفة بوزه ماده الفزفة
الفزفة و الفزفة و الفزفة سوار ی الفزفة کرده بیه و در بیه
تلاک و الاثنی سوار الفزفة دروغ الفزفة شکسته سیر الفزفة کوه
میان نشانه و مهند که از بیم بلزد الفزفة الفزفة است الفزفة
عصیده خرمابین و صلیه یا خرم که زن الفزفة را دهند و در م که سینه که کوه
کم شود الفزفة الاثنی البیر فزارة حی من عطفان الفزفة الفزفة الفزفة
خجسته فزافی الفزفة سبست الفزفة قطنة
سبب الفزفة سبست الفزفة خلاص از سبب الفزفة
کوه ای که از قبیل باشند الفزفة سبب الفزفة و الفزفة الفزفة
جزی الفزفة زره فزافی و جاریه و فزافة کثرة اللحم مع الطول الفزفة
سوار ای الفزفة در بد بزرگ در فضل و طاعت که نه فزافة باشد و نه

ام الفضائل علم الفطرة لا زينت الفسطة تج بنى النعمة لوى خوش
الفقاعة قبداب الفقاعة احسن الفقه سوراح دبر والفقه الكف
بلغه حمة الفقرة الاسم من افقره الصيد اذا المكنه الفقرة مغلما اندر
زمن والفقران الامور العظام الفقرة لبثت مازه الفقرة
سما روع الواحد فقع وهو من السنواذ وليس له نظير الا كما وكما
الفقاعة ايله الفقيه م الفكة ضيعني وستار كان كركه انراقصه
المساكين خوانند الفكة خوش منشش العكاه مة مزاج الفكة اندر
الفلاة بيا بان الفلا والفلاوات ج نيات الفلا شترانه كه بالقل
بيا بان كركند الفاحة كش ورزي الفلته شمس يوم رزماه
ويقال مى اخر من شهر الذى بعده الشهر الحرام ويقال ذلك
في الامر فلته اى فاجاة الفليجة باره از بار يا حيمه فكره جوى الفليجة
لب الفلدة كوشت باره بدر از او باره بجر الفلقة باره كوشت
وباره كوئان الفلقة باره جزى كه يكفانند الفلقة بادرسه الفلك
ج الفلوجية زمين پير كسته الفليجة باره از بار يا حيمه فليجة كسم
موضع الفليقة كاز رزرك الفليقة موى بيكي جمع كرده الفلاة كاو
الفلاوات ج الفلجانه بكان القدورة ام مويده العذيرة فطقة
ضخمة من تمر مكتنز ومى ايضا ضخمة ضخمة تنقلع من عرض الجبل الفليقة
خرطوم بيل القطيس ج الفنيقة غرا غره خرد كه بدان خاک كشند الله
الفنيقة المرأة المستعنة القوة رويته الفلاة كلك ديك الفرة ميدان

بوی خوش الفوة روینه الفواره کهکد یک الفوة دمیدن بوی
خوش الفوة و در چند انواه الطیب مثل سون و اسواق و موعروق
باصبح بها و الفوة الفاتة يقال انها ذو قوة ای شدید الكلام الفواره
باجه سروان الفواره زربس نماز خفتن و سخته کما الفوة ممت
فوة مثل الفوة و فوة اسم جبهه و فوة العناد اول الظلمة
فوة النهار الفوة دمیدن بوی خوش الفوة سر حوی فوة الطریق
سر راه الا فواء جمع عنا غیر قماش الف و الفیته فرومانه از سخون و
الفیته السقطه و البهله الفهتان دو کوش یا ره بر سبه کب
الفیته بیونده کاه کردن با سر الفیته لغت الفیته بالکسر مثل الفیته
باز کشت الفیته کوه الفیون ج الفیته مرد باغایت فصیح بسیار کوی
و بسیار خوار الفیاده مرد و خرامنده الفیته سکره ارض فیه زین بوی
الفیته و الفیته سر ذکر الفیته شیره که در بستان جمع شود میان دو
الفیته ج الافا و بقیج و خرج بعد افانق من اللیل ای بعد ما مضی
نامه اللیل و افانق السیاهه مطر نامه بعد مره الفیته
سر و زی فروش الفلکی الفانی میوه فروش
من وشت مغالجه سروان الفانی یلور الفانی بیر
فوت الفیته مرد جوان الفی و الفیته و الفیته ج قتی موس
بوشع من لول الفیته شیره جوانه الفیته و الفیته شب الفیته
م الفوی مغنه سخن الفوی سفالینه فروش الفیته الفیته کاکار بر کس

الفرج معروف الغرضي انكره الفرجي جامع كذا انرا فقولوا
 الفرجي نان ستر يقال تركت الامر فوضي بينهم اي غير محكم والبقى
 فكون نته الاسهم وتمامهم فوضي فوضي مختلط مشترك الطوري
 طعام روزه كشاد ان الفقاعى معروف ويقال اصفر فاقع وقطاعى
 الفقراى عارى قوم فوضي مردمان اميخته بسرو تمام فوضي شتر
 مرغاب كى بعضى اميخته باشند الفى سايه بس از زغال وخراب و غاب
 باب الف

القصص سور اخ موش در شته القاصع القباى م قيام اسم
 موضع بالمدنية يوم قيام يوم بين الاوس والخزرج القبطام والشد
 فيه لغة القباى اخ القباى اخ القباى اخ القباى اخ القباى اخ القباى
 باشد و دستها بر ساق نهاده القباى اخ القباى اخ القباى اخ القباى
 فوجه مانع يمنع من سلوك الذكر من غده و نجسه موشقة او عظيمة
 القوا و اماده شتر بزرگ شست ولا يقال جل اقوى يقال لا ترجع الامة على
 قروا بها اي ما كانت عليه بعد ويقصر القباى نوعى از خزما قباى اسم
 موضع القضا كرا نه و درگاه القضاى و نيتان الواحدة قصبة
 القصص استر و كوسيند كرا نه كوش بر بده ولا يقال بعير القضا
 زره در شت و مى الدرغ التى فرغ من عملها و احكمت و مى فعال
 من قصه القضاى اسمعول القطيعا نوعى از خزما القفا سبى كردن القفا
 بسى اكن

سبب رذن الاقفا و القفی الاقفیة ج و هو علی غیر قیاس و یقال للشیخ
اذا هم قدر علی قفا و ورد علی قفا الفقدل و درستار بست و مال
و و ناکد کشته امته قفنا و ردیه لبیمة و لا نغبت به الحرة القفعا
شیخ و اذن قفعا و کوشش بهم بسته القفا و دشمن داری القفیا
غنی و و لیل قمر ارای و العتتا نیز و غوشه خرما الواحدة قناة بنو قنطورا
ترکان القفا و بیابان القفا و ازوب القوب ج القوار و سرای
فرانج القفا و علتی که در اردب **القاب** سال سیم القاب
اندازه و خانه کمال میان دسته و خم کوشه کمال القاب کشته
که طراح برای خود ارد و القوار سبج و لا و سبج علی غیر قیاس یقال
ماله قارب و لا ناب ای صادر عن الماء و لا اردای ایس له
شیخ القارب شمشیر القابل روی بهم کشیده و دندان بهم
پدید آید یقال رایت غصبان قاطبا القابل غوره خرما سرخ شده القاب
کالد یقال القیمة قیاقب و هو قبل العالم الماضی سنة القابل جوب که
در میان خرچ باشد و از آنجا جویس بود القاب زیر نیم بر این
یقال علیک بالقاب الاکبری بالراس الاکبر القاب میامنه و وال
و یقال للشیخ هو قیاقب القوم القباب نوعی از نامی القیاقب سال
چهارم القباب دروغ کوی و خر قیاقب ای واسع کثر الماء القاب
جله الات که برشته آبکش بود و القاب رود کاد تصغیر فیتة و
القاب بالان شتر القباب خشک سرفه و سرفه شتر و سرفه بلایر

بلايه القريب رفتن است که دیگر روز با بسند القرب نزدیکی و از
نهیگاه زمره کوشش استکم القرب نیامد و بیشتر و کار در و نه المثل
القربان بقرب الیس و قرب الارض بهی از روی نزد
که افتاب بروی افتد مثل القرب بسیار و يقال بد حال القربان
و القربان در ویش و بیشتر بقربان کا ویر القربان
الاقارب و لا قارب و لا منی قریبه و القرب اسم وین
نبعت لهذا السی تحویلا قوله امراه اسد من الاسود الغیض
البعید کیون تحویلا فی تنوی الذکر و لا منی و التثنی و المجرور
ما سی شور و تازه قریب من اسماء الرجال القرب حرام شک که
در دنان ریزه شود القرب بانک لب در زیر چیزی القرب
الطویل من کل شیء القرب زهر و جل قشرب بخیر القرب
جامه نو قشرب حدیث عهد بالبلاد و القشرب المسموم قشرب
رو ذکائی القرب کلک و لا و استخوان کرد کا واک مؤخر دار
و جامها که از گتان باریک سازند الواحد منها قضی القصاب
نای زن القصاب نای الواحدة قصابه القصاب است
و شاخ درخت که ببرند و از روی تیر و یا گان کنند القصاب
زرد و شاخ باریک و بیشتر باریک و شتر ریاضت ناکرده یقالتان
قضب و بکره قضب و القضب ذکر آدمی و جزان و کان که
از شاخ کرده باشند و زنا شکافه القضبان ج القضبان

خزانه اسما و الفطاب استاره که میان جدی و فرقدان است
که مدار فلک بروست و فلان قطب بنی فلان ای سید هم
الذین بلودون به قطب رخی الحرب ریسها القطاب الحاکم
و سرلر که بیان براید و مزاج مردم القطرب غول نزولقب ابلی
مدین المستنیر الخوی القطوب ترمش روی قطب من اسما
بذل الغیب قدح سخت خرد القیمة و القعاب ج و القعوض
الضیحة الشریک بطری من الجبل و الابل فعضب اسم رجل کان یعمل الکسنة
القنصل الصلب من کل شیء و قعنب من اسما الرجال القبیل
و یقال جینک هند الامر قبلای محض لا یثوبه شیء و قلب کل شیء
خالصه و اشرفه یقال عرب قلب ای محض و امراه قبلته و قلب العقرب
منزل من منازل القمر القلب دل درخت خرد القلبیج و القلب
یاره یقال الحیة البیضا و قلب تشبیها به القلب و انکار کردان القلب
الکرفه القلب در دل نشتر که چون یکدم در روز میرد القلوب
لیبب جا و سمیت قلبا لان حافر قلب تراها القلب غلاف
سب و القلب شرع ضخم من اعظم شرع السقینه القلب درخت
سب و قبل می خوبیه القنوب جلاجل و القیت جماعت مردان
الکقوب جوزة القهب کوه بزرگ و جزی سید و بزرگاله سید
و القهب المس القیب اندازة القیقب قریوس و جواب که از روی
نزدت القامت نوک در پوست میرد مسک قاربت

و هو اخفه واجوده القانت فزان برادر الفت سست خشك القانت
 سست فروشن سخن چين الفلک سست خان و معانکه سنگ که آب
 کرد اید و معانکه بن از کشت زو معالجه کیف القانت هلاک القوت
 و القبت الخیر روزی بدان بگذرانند القریب بارهای القانت
 در این خد الغنم في التوفها القعت عطا بسیار و باران بسیار
 القبیح بکبح القانح کفک حوب و کا و کردندان و سبای
 دندان و کرم درخت و کرم دندان القارح سوز خفه القارح من سبای
 الحافر الذی انتهى في اسن و يقال للانشی قارح بغيره و قارح قارح لم
 یظن بها حل ثم استبان القبح رشتة يقال قبح و قبحه البعد و قبحه القبح
 مردنا امیرنده يقال اعرا ب قبح اذا کان بدویا و يقال فلان من محرم
 ای من خالصهم و صمیمهم و خزیره خام الفخخ برتر از استخوان شکاک
 یوم ففخ من ایام العرب القدرح لیر که بدان قار کنند الاقدام و
 القدرح و القدرحان و الاقدام حج القدرح سنگ آتش زنه القدرح
 جایی که از واریه سست توان خرد القدرح باقی خور دی در دیک که
 بتکلیف توان بر کشید القرح ریش الواحدة فرحة القرح در دریش
 القرح آب که باوی جزئی امیخته نباشد القرح و القرح و القرح سبای
 که در وی جزئی دیگر نباشد و القرح الخالص من کل شی و القرح و القرح
 بن دراز القرح شجر القرح حسته القرح و القرح دیک القرح
 القرح زردی دندان القرح راس القرح کندم القرح جمع مقاصح
 و القرح

تعال فیما یستحق البیض و التفت و اراده
 النوران و در عالم حسن

و شد رفاح اندامی که من البرد و سیمیا بد نکلاک الابل از او ردت
از بار دالم و نقاحت ای رفعت رو سها القیج ریم خ
القفاخ زن خو خفتت قریه الفلاح اسم شاعر و القاد
اندازه القاصد نزدیک قوله تعالی قاصدا ای غیر شاق القاصد زن
از حیض فرو مانده از بیری القواعدج و القاعد درخت خرما که بخت
به و برسد و القواعد الحق المستلی جیا که فاعل القاصد منی کوه القصد
جوب لان الاقیام و القواعدج الفنا درخت یا القصد و القنا دردم
بسیار کوسید القصد خیار باد زنگ القصد لادم و بوسه بن غاله
القصد و جوفه المثل ما تجعل قدک الی ادیک القصد و ال که بدان
تغلیح و وزند و آب جامه که از بوسه باشد القصد و در دم
القصد کوشه خشک و جامه که سن القصد کردن و مولغته فی الکد القصد
کشی القصد و القصد ج الفدا بر ته بر ته لیشبه بالوبر القصد و القصد
ریزه الواحدة قردة و فی المثل عشرت علی الغزال با حرة قلم تنوع بنجد
قردة القواد کنه و سرستان و يقال للرجل الحسن قراوی القصد و القصد
و القصدان میان بس خورده و سم القواد کبی دار القصد و القصد و
زمین بلند و درشت القصد چیز که الورا بر چیزی دیگر اندانید از بهر
الیش بحال کج و جزان و مشک کوفته القصد بزمی نرو و يقال القصد
بزمی القصد حشت نخته کلان القصد و سنبر کردن و با قوت
القصدین الاسراف و التقیر و القصد راه رست و القصد بنزه

شکسته جدا شده القید کوشت خشک قبل از پختن در قفید پختن
از استخراج من قصبه منکرة القعد السراة الذین یکملون ولا یجابون
و یقال قعدک لا اتیک مثل قعدیک و هو قسم یقال قعدک القعد
ای اندام معک القعد در او یاخذ الابل فی اوراکها والقعدا بر جای
ماندند القعد در آنک بجد بزرگ تر نزدیک باشد والقعد در الدما
المقود مشترک بنسبتی القعدان والاقعد ج والقعدان
قفید الحاجات آنکه هر کس در کار می فرماید القفید
و مانع که برش رست فاشه باشد و آن صید که از پشت آب
بنظیر منبها و یقال قعدک لا اتیک و هو بمنزلة البیض للعرب
القفیدان ان دو فرشته که موکل اند بر مردم از حجب و رست
القفید شدید را کس من الکمالش القعد نوبت تب و نصیب
اب القعد دست برنج بر سیمیه القعد با قوت و لا شیء قد
القدم و الوعصاة قصبه کرا و اجد القعدیل شراب است مراد
حیره راه که بر عفران ماند و القعدید حال حسنه کانت او فی حیه القود
القصاص القود و القود سبب نرم فرمان بردار القعد
یقال ایضاً قعد و یلق و القمدیره و زکس ناشکفته مسید و
لولد البقرة الوحشیه ایضا القید بند قید الا و امر سبب تیز رو که
و حش را بدان صید کنند و القید داغی که بر گردن شتر نهند برسان
قید سبب القید و سبب دراز زبشت القیاد بالهنک سلس

۱۹۲
القیاد سب فرمان بردار و فرمان سلس القیاد ای متقاد و سر بیا
و القیاد کاشته و الانی نقیذة و القیاد قیاد خشت تلخ و شتران
یوم ذی قعد قارس اعظم ایام العرب القار جزی سرد و فی المثل دل
حارث من تولی قار القیاد بلال ساخته بر پشت شتر که ریش نمک
و طم قارلد سمة قاسم رسم فی القیاد به المثل فی الشرم بقال الشام
من قاسم القیاد راخرین کسی که از حلبه پاید و رطل قانور قاصری
باید و قاطر لا یستتمک قوله القیاد قهر کننده و شکنده کامها القیاد کاول
الواحدة قیة القیاد کور القیاد کور الواحد قیة القیاد ضرب من النصال
نحو من المرأة القیاد کور اسمان القیاد بوی بریانه و بوی دیک القیاد
نجیل القیاد من زره و سبیدی موی القیاد بیر قیوت و بقال القیاد
المس الذی فیہ بقیة جلد و الانی قیة القیاد و القیاد من الرجال السروج
و نحوها الوسطی قال هذا سرج قدر لیللة القیاد معروفة و می التي القیاد
فیها الاشجار و لو نظهر فی الاقدار القیاد القیاد دیک و الضعیف القیاد
و قیة القیاد دیک کور القیاد شتر کش و بقال القیاد قیاد و طعام
بیک نخته القیاد و رز که از قیاد شتر دور باشد و قیاد که بر کور شتران
حسب القیاد روز سرد و دیگر روز عبد الفی و جوزه مرغ و القیاد کب
من مر کب الرجال بین السرج و الرجل القیاد ما و ار امید که حب قیاد
المر القیاد الکما و نوعی از کوسیندان خرد القیاد قیاد هموار القیاد
شتر روشن او از القیاد قیاد شتر در از القیاد اب سرد در جل قیاد

العين بما ناله القطر كسيرة في درم زن القنور رشيير القنور في السيار
القنور في ست هر جبري وجامه القنور جماعة اسم دوران القنور
عصار درشت قنير اسم قبيلة القنور در ياخذ في القنور حتى تعلق القنور
كوتك وازر روزكرانه جبري ويقال قنار ك ان تفعل لي غايك
القنار داعي كه برين كردن نهند القنير كوتاه وغلان قصير النسب اذا كان
لبوه مع وفار واذكر ابنه كفاه وقرس قصير مقربة مداة لا يتك ترود
لنفاستها عند اهلها وقيصر من اسم الرجال القطر كانه واقطرها
لسموات والارض نواحيها واقطرها كل شئ نواحيه واقطرها القوس
ما اشرف منه وهو كاتبة واقطرها الجبل ما اشرف من اعاليه القطر
الواحدة وقطرة القطر مس كد اخنة ونوع ازيرده القطر ارده شتر
القطير يوست نبات ولباب ويقال دار قنور وقنار كجمع لبعثها
على توام المواضع القفار ان بلناخورش سوبق قنار عفا راى غير متون
القنور كمر دكلان وشر بزرگ ومرتد سبر القنور غني خزا ونوع از نبات
والقنور شتر من افاديه الطيب القنير زنبيل القمر القمر ان اقرب
وماه القنور شتر قوی وجبري مانند سقط القماير والقنير
يقال شرفاير القنور قوی جبهه القنير كجا ول الواحد قنير
قنيل القنير الدليمه القنير يوست كا وبرزرياسم ويقال هو اربعة
الاف دنانير ويقال سبعون الف دينا ويقال لوقية القنور زخم
سر از هر جبري القنور الطويل وقيل العبد القنير استكنده كامها القنور ناك

١٩٣
 سحابة ورمال وخراب قهقريه شديدا وحوادث عظيمة
 اسودت بعد الحفرة القهقريه اسودت الفيا راسم جبل صايد بن الحارث
 بن ابي عمير واسم فرس قيدر بن اسماعيل عليه السلام اب العرب
 قيص ملك الروم القياصرة القاهره ابو بصيب اللابل القهقري
 روعن ددان مري شتر القهقري كبر القهقري ودمتغري بن قنر وهو الطيف
 المستوقد والقهرم والنزار قهر وشم القهاره وتولاه القهقريم والقهاران
 والاقفريه القهقريه كود القهاره والقهاران مع القهقريه بن
 الشيا ب يتخذ من صوف كالمعزى بن الطاهر بن يوسف الشيرازي
 القاس انداز القابوس الجبل الوجه من اللون
 البوقابوس كنية النعمان بن المذخر القادر كشته بن رك القاس
 سحنت القابوس القبس باره نش كره ارجاني برندو القبس
 سوخته القبس كشت كره زود باره كره وشم القهقريه صايد قيس
 البوقيس كوميست بكه القدر كس موجه وسط الخوض اذ الوارث
 المارويست منه اللابل القدر كس موجه سمين ويقال شرف قد كس
 اي قديم القدر كس بكه روح القدس جبرئيل عليه السلام حفرة القدر كس
 الجنة القدر كس مرد شجاع القدر كس دبرينه القدر كس الصخرة العظيمة
 واسم الملك القدر كس ياك القدر كس سرما والقوس النف الصقيع
 والبرده والقوس الجا من كل شئ القوس كس كوه زين فردوس
 اسم اب محي من احياء العرب القوس والقوس كاهن كاهن

ودم بفضل بالنضال فهو قواس القوس خرد القوس بيا بان فرج
 القواس بنی کوه القوس فسرده يقال سكت قوس لقوس دانان تر سا بان
 قوس بن ساعد الا بادی من حکماء العرب قواس جبل بنی کوه
 القواس بیا نه بزرگ رست بفر قوس دار القواس هر هنری
 سختی معنی خویش يقال ليله قفاسه شخت تاریکه وقال
 قوس قفاس لبس قبه و تیره والقواس کر سنج القواس
 شتری که شهادر کند القوس دانان تر سا بان القوس ...
 مسبب القوس الذکر القوس اندانه هذه شیب ...
 قدر اصبح القوس يقال ش القشاش انکه هر هنری میجوید
 و میجوید القشاش متاع خانه والقشاش و قشاش الحیه و الطلیه
 تا بخورند القشاش مرکب النساء شبه المودج الواحدة قشاش القشاش
 و يقال ما زلنا القشاش والمرشاش القشاش الحیا و الرشاش
 الاكل القشاش خنور و يقال ما عا و حیه الارض من قتات الاشیا
 حتی يقال لزاله الناس قشاش القشاش کنه بیه سخت القشاش
 مرد خرد شخص ص القاص بزرگان کر القاص
 يقال للقوس انه لقاص القوس القاص صیاد القبص و تحب
 الکید من اكل التمر على الریق و القبص في الراس ارتفاع فيه و غطه
 بانه قبصا القبص عدد بسیار و القبص مجتمع النمل الکبیر القبص سبک
 بر کرانه سم رود از نشاط القوس کلجه الا قواس و القوس و قوس الشمس
 القاب

۱۹۵
 انساب القراض با بونه و هر بور لاقوان القرموص کازه میاد که در نجا
 بنهال شود و جایگاه مرغ که در زمین کند القص کج الفطحة تفتة و
 القص و الققص سر سینه و الققص قصه و سخن القصاص سزاگاه
 موی سر القصاص ج القصاص قص مرد کوتاه با قوت و جل قصا قص
 ای عظیم که کوس بند را بکیر در زمان نذر تا نیرد القوم کوس بندری
 که دوخته را بر بند و شتر باز دارد الققص م الققص کوفیان ا
 الققص ماده شتر جوانه و شتر مرغ جوانه ماده و حرجال ماده الققص
 و القلايص و القلاص ج القلايص لب بلند در جاه القاصی که از خانه
 بیرون آید و جانوران خرد که بر روی زمین بر آب باشند الواحدة قمصة
 القمص و القميص سینه نذر و القميص پیراهن نذر و یونث و القميص
 غلاف القلب القمص و القميص شکاری و بنو قص بن معد قوم در جو
 القصاص و القميص شکار کرم القاصی که نذر و تنگ کننده روزی
 القمص قبض کرده و غنیمت جمع کرده يقال القم هذا القمص ای مویسار
 ما قبض القمص ستور تیر و و يقال ما در ری ای القميص هو کوفی لک
 ما در ری ای لطف هو القمص ورم يقال ما عنده قرض و لا قرض القرض
 بالقرض و القرض ما قرضه علی نفک الفاتحة او زانه شعرون و لشخوار
 شتر که بر ارد طعام قرض طعامی که در روی خاک و سنگ ریزه باشد
 و من الشواذ القرض سنگ که در عهد کندم یا در جو یا بند و سنگ ریزه
 خرد القمص کوفت یا طعامی که خاک اوده باشد و القرض التراسل النبی

يعلموا الفرق بين القرض والقرض حمله جزى يقال جاور بعضهم بفضيهم
 بجمعهم بالدفع والنصيب وحاور بعضهم بفضيهم القرض أكثر من غيره
 را البكند القرض بوسن بيرة ورا حاية والقرض النشل والعوض وما يفضل
 اى كل واحد منهما عوض الاخر ط القبط اهل مصر وما بينهما القبط
 المخطط سكة سال القوط كوشوار وقرط من اسوار الرجال القراط شعله حراغ
 لقرطاط لبشم الكند ويقال القوطاط للسرج بمنزلة الولىة للرجل وربما سخر
 للرجل ويقال القوطاط الدابة القوط فخرج موزة القوم ما بين
 تشبه به الندى القسط نيم صاع وبهره ورا سكة القسط بيرة
 بجابه من الهند يجعل في البحر يبتجى به عمر با عن عقاير البحر القوطى فيه
 المذكور القوط طمرد جعد موى وشعر قوط ويقال رجل قوط وامرأة قوط
 بستوى فيه المذكور والمونث القوط نامة القوط النصب ويقال الكوب
 الحاسبة واصله مك الجاية والقوط كربة القوط جماعة والقوط
 بنده موزة القوط طحفة كرو قوطاط وهو مبنى بمعنى حبيب القوط ط باران
 خرد قوطه القوط طحفة كربة حبه خود را در انجا بسجند وكهواره بند وياى بند
 بزوكوس بند در وقت شتن حول قوط ط سال تام القبط كرنبة
 القوط صد كوس بند وزياده القراط نيم راك ط القوط كيان
 بدان بوسن بيرة القابط انك قوط جيند وفي المثل اذا القاط
 العتري آيا القبط تا بستان وكرا كرم القاع زين سمور ووزم
 القبة والقبعان والاقواع يوم القاع من ايام العرب القابع
 تالم اذ

آنکه گرفته قاطع الطريق راه زن القالع وایره که در زیر غد زنی باشد
 بنشانم بها القالع خرسند القبع بانک بینی دره سب القباع بانک
 تحوک و انجانه و انجانه و بمانه نیک فرخ و يقال للمرأة الراسعة
 الجهازا بها القباع و قباع اسم رجل القبع در دجمر تامل المشب الواحد
 قنعة القبع سبب چشم از بسیاری نگرستان القدرع اسمی که باز
 دارندش از بس رفتن و القدرع زنی که از هر چیزی شک دارد القدرع
 و القدرع که در و القدرع رشت که شتر از ابرو و آید و في المشب هو
 رشت القدرع و القدرع از کارهای باز دارند بانه اسبته القدرع جزئی
 سخت و شتر سخت و شتر سخت القدرع الکبته و قریعها سید و القدرع
 شتری که در ایش مبرون آید القدرع و في المشب استنت الفصل
 حتی القدرع و قریع من اسرار الرجال القدرع ابر بر کنده الواحدة قرعة
 يقال عليه قرعة و قزاع ای شنی من اللباس و قزاع الجمل لغامه و قزاع
 الوادی غشاوه القشع بلغم خشک شده و خانه ادیمی الواحدة قشعة
 القشع و القشوع القصیع الرجا القطع تاسه يقال اصاب بیری فلان
 قطع اذا نقص ما زنا القطع تاریک از شنب و یکجا کوناه پس و القطع
 القطع من الشیء سقط و القطع نهانه که برکتش تر افکند القطوع
 و القطوع وقت درودن حرم و القطوع سکر یاره القطوع جایی که
 چون باران نیاید ایش کم شود و شتر که شیرش زود منقطع شود القطع
 ناز بانه و رسته که از کوسبند بسیار جدا کنند القطعان و الاقطاع

ج والاقاطيع حج ورجل قطيع القيام ضعيف وامرأة قطيع الكلام اذا
 لم تكن مديطة القعاق اب تمنع الققع لكلك الققعاق الطريق
 البعيد يتعب الركاب ويقعقها لا يسلك الا بمشقة والققعاق
 طريق ياخذ من اليمامة الى الكوفة ويقال الى مكة ايضا والققعاق اسم
 رجل ابو الققعاق زارع وخمس قعقاع خثيث ليس فيه وبرة الققع
 بوسنة که در جو کسند چون صندوق که در زیران جھار روند
 عاجل کنند الققع تازبانہ ویا شنہ موزہ الققع در شنہ
 بت الققع بار بار کلان الققع لفرزدان شبان و در مثل شخته
 و قلعی بضر لمن محصل ما يريد الققع لقطع الاطمان کشتی رجل تلح القدم
 اذا كانت قد مره لا تثبت عند الصراع القلاع کل کوفته الواحدة قلاعة
 والقلاع در دوس القلع القلاع الناقية الفخمة البقيدة ولا يقال بل القلع
 والققع تمنع البسرة الققع انکه از یکجا چشم بر جھد الواحدة قلاعة
 الققع والققع طبق هدير تر ریک و فرو تروی و يقال انه لیسم الققع ای
 لیسم الاصل والققع والققع طبق هدير والققع بان شامہ بزرک و طبق کہ
 بروی طعام غورند و طبق مہود الققع بد رشک الققع خر سند القلاع
 خرکوش نر الاثنی قواعة **ق** القاف القاف یا از حروف
 معج و کوه محیط بدینا از زیر جبر و يقال اعطاه بقاف رقبة اذا اعطاه
 مجانا القاف باران کہ سبیل وی همه چیز را بر د القاصف بار نکند
 القایف اثر شناس و انکه بفرزند نکند و نابد و مانند یانی القاف ج

القحف استخوان استخوان زبر دماغ و مجامیر حوی المثل راه باقی فک رسو
 القحف ابیامه جوین بقال له وقد لا تحف فالقداناس مبلود
 القحف سبل که همه جنز را ببرد القحف راه و دروز بقال سبب
 قذف و نیت قذف و قذف و ناته قذف و قذف
 و قذف و می التي تقدم من سرعتها و نرمی تنفسها امام الابل
 غیر با و القذف ما اطفئت حله بیدک القوف نزدیک بیماری
 بخنج و اذن که از بوست یا شد القوف بوست جزئی
 نمان که نور بر کیر الالواحدة قرفه و انه لقوف الی فعل
 کذا مثل قمن القوف کلیم شب پوش القوف می القوف
 الجوال و یا سبی الدسم فرقا لذلک القنف سطح القصف باری
 بادف القصف بالکشت القصف السریع الاکسار عن
 النجدة و عود قصف خوار و رجل قصف البطن و هو الذی اذا جاع
 فتر و استرخی و لم یحمل الخوج القصف او زرعد و دریا القصف لا غری
 که نیک شک شده باشد و ترار شده باشد القطف خوشه خرما و
 میوه نجده القفاف وقت میوه در و درن القطف سوزن دکام
 القطیف اسم موضع القفاف سبل که همه جنز را ببرد القف قوه
 بلند و درشت القفاف ج القفان هر دو بال مرغ القف نره
 خشک شده القفاف انکه سیم از میان انکشتان ببرد القفیف
 جامه خرما القفاف مردی کلان بینی و قیل هو طویل الطیهه غلیظ

القنفص بوزن القنفص البرسبیا را سبب جماعه مردمان و يقال مر قنفص
 من الليل وهو القطعة منه فوق الاذن اعلاها والقوف عظم الاذن
 الرخص يقال يقوف رقبته اذا اعطاه مجانا و يقال اخذه يقوف رقبته
 اذا اخذته كله **ق** القاق مرزید در رز و فوق المرأة صرع
 خنجرها والقوف من طير الماء طويل العنق والرجلين والدنانير القوف من
 ضرب قيصر كان يسمى قوقا القيق مثل القاق واليقوق الطبل الجبط بالقي
ل ل القال كفا روعه وجوب و يقال لاقال هذا الشعر اي قابل القابل
 سال در شش القابل پوست خشك و ذنبتك شدة القابل
 اسم موضع القابل كوه بطنه القبل عورت مرد و زن و يقال كان
 ذلك من قبل من شبابه و كان ذلك في قبل الشتاء و قيل القبل
 و سبش جزى و اول جزى القبل و القبل بكسر القاف برا كوه القبل
 بالا و هر جزى كه پیش آید و رست اهل القبل اي رول ماری و يقال
 فتى قبل ای مقتل حسن تقبل العين و القبل ان تشرب الماء
 و هو يصيب على رؤسها و يقبض بملا ای معاينه و لا قبل فلان حق
 ای عنده و ملا به قبل ای طاقت و اصابتی هذا من قبل ای تلقاه
 القبل و ال قبلین بیان دو کشت قبولی بادی که از پس پشت آید
 چون روی بقبله داری و يقال عليه قبول ذلك اذ كانت العين تقبله
 القبل بدرقار و جماعه مردمان ار سه تر از رز و کرده مختلف و قبا
 کشیده از پیش لقال في المثل لا يعرف فلانا قبلا من دیر القبل در شش

۱۹۷
 که بیاورد و ال کند و هما قبلان ای مثلاً ان القال باقن و ناقة دات
 قتال از اکانست و بیقه الفیل کشته القتلج ل القتل و زو مانده
 از سخن القال در اریبیب الغنم فتجف جلودها القتل بس سر و
 قتال الغنم موضع طوق الغنم من فوق القوس القتل عمل مرد یلم
 و قتل اسم فرس کان لطیف بن مالک القتل بمراسم بنی
 استین و برخشتک القتل نبت القمل کیمو بنید القمل شتر خرد
 القتل نوع من الطیب القسطل کرد در ضرب القصل احمق و ضعیف
 القصل مرد فرومایه القصل خرد القطل و القطیل درخت بریده و
 القطل المنسوب العفن الذی یجی به اسبل القفل و القفیل کیا خشتک
 القفل م القفال قفل کر القفل یوزة القفل اندک یقال قفل بن قفل
 مثل مثل بن مثل القلال و القلیل اندک القفل مرد سبک ظرف
 و فرس قفل سریع جوارز القفل درختی که ورادانه میاه باشد
 بکوفتن و تنوار بود و فی المشل و فک بالمنی زحی القفل و القفل
 حرکت و رجل قفل صاحب اسفار القفل سبب القفل سبب القفل
 ملح بیاده الواحدة قلمه و القل شی یقع فی الذرع و یسبح براد قفل
 السنبلة و می غضبه قبل ان ینخرج فیطول الذرع و لا سنبلة الواحدة
 قلمه القفل قلم بزرگ القفیل زشت رفتار القفل شتر کلان
 و کدک غیره من الدواب القفیل م القفل قلم در بانه بزرگ
 القول قفا القیقال م القائله جنری که در وی مرغی و کزدن

باشد القادوم پیش گویم بالان و در وستان بخین شکر که بناف
نزدیک باشند و قادم الانسان رکب و لایکا دون بتکلمون بالوحد
یوم قادم من ایام العرب قاسم من اسماء الرجال ابو القاسم
کنیه النبی علیه السلام القام معروف القایم پابنده و قایم سیف
دسته شمشیر و ماسوی ذلک فهو قایمه الخوال و السمر و الدابة
القایم العین انکه چشمش بر جای بود و نه بیند و بنا قایم یک متقال
و مانیر قوم و قیوم میزان قایم تر از و راست و يقال قام قیام النظر
و ذلک اذا قامت الشمس و فلان قایم بکرا ای اذا حافظه مثلاً
به القنام لسلطخها بجوع و يقال قنام کما يقال لها دفار القوم بیعت
القدم السابقة في الامر و قوله تعالى ان اعم قدم صدق ای سابقه
خیر قدم و قبل منزله رفیقه و يقال رجل قدم و رجال و نساء قدم
و هم ذوو القدم يقال رجل قدم و امرأة قدم اذا كانوا جرس و يقال
قدم کان کذا و هو اسم من القدم جعل اسم الزمان رجل قدم و هو
المقترح على الاشياء و تقدم الناس القدم همیشه القدم نام ملک و يقال
هم القادومون من سفر و قدام تقبض و راء و تصیفه قدیمه و
قدیمه القدم اسم موضع القدم و نیست القدم ج و القدم
ج القدم در برینه القدم تیز و با قوت القوم کشن بر ورده القوام
برده با و یکت و جامه سبزه شمشیر که در و بسهم از یکین باشند و رارده
سازند القوزوم محنة گفتن که ان القوزوم کنه بزرگ و القوزوم
نوع الوباء

برغم العرب انها تنبت القردان و تنمک انها موضع القردان
 و القردان تخم معصف القرم قال فرومايد کابل و الغنم و يقال اوسن
 قزم الرجال الواحد و الجمع و المذکر و المؤنث سواء و اذا کسرت
 الراء فحينئذ بذکر و مؤنث و بشئ و جمع القسم سوکند القسم بهره
 و الاقسام الخطوط المقسومة بين العباد جمع الاقسام و قيل جمع
 الاقسامه القسم انکله ان بخش کند القسم خوبه القسم خوبه
 و انکه باو جزئی قسمت کند القسم حال و خلقت القسم غوره خرما
 جزئی خورد و آنچه بر خوان بماند از طعام و افست که خرما بن رسل
 که غور نش بریزد القسم مرد بر و کرکس بر و کل ضم قسم فاذا
 ثقلت الميم کسرت القاف و کذا کتب و الراء غي المنسط اذا
 نقل اخره کسر اوله ام قسم مرکب القسم الرجل الضعيف السريع
 الانکسار عن النبوة القسم شمشیر رخنه در القادره يقال ما ذقت
 قضا فاما اي شئ القسم هو که سب را دهند و بوسه بديد که
 بروی نبسته القسم ج و القطع شتر مست قطام من اسماء
 النساء القلم قلم و دو کار و دو تير که بدان قسمت کردند در
 جاهليت القلام نوعی از شوره کياه الواحدة قلامه القلم فاقول
 سمى بحر القلم قلما لانه من ركب من قلمته و هو لا يتلوع
 القلیم در با و جاه بسیار آتب القم اسم موضع القم اقباب
 الواحدة قمیة و يقال علما هذا دار القم القام و القم مقام مهر و فريز

خیر و القمام دریا و کار بزرگ و شتاب و کینه خرد القیم تره
خشک القوم کز می مردمان القوام و الاقا و میج و قوم کل شای و رجل
شیخته و غشیه و واحد القوم المهر القوام راس و القوام بالامردم
و يقال هذا قوام الام و قرامه ای ملاکه و يقال هو قرام اهل بیت و القوام
من العیش بالقیام و قوام کل شیء ما استقام به و فلان قوام الدین
و قوام الحق ای الذی یقوم به القوام در دیای کوسیند القوم و
القیوم چیزی است بقال ریح قوم و قوام قوم القیم الذی یقوم
القوم لیسوس امرهم و القیم و القیام و القیوم یا نیده القیوم
مقدمه چیزی و قید و م الرجل قادمه و القید و م الجیل انفس بتقدمه
القیوم بنیت القیم کریم القاربت مردانیه و شیشه
و انکج و محمد رالبیک کنه القانون اصل و لیس یعرب القبال کین
قال الاذری اعرب ام معرب حار قبان دویه معروف القش
کنه و مردم کم خورش کبتوی فیہ الذکر و الانثی و سنان قبین
دقیق فحطان بن زرار اب الیمس القرآن باره موی و کین و قیل
للموم ذرات القرون قبل القرون شعورهم و قیل لتوارثهم الملک
قرن بعد قرن و القرآن الصور و کره خرد و کرانه کمر و کرانه افتاب کس
اول بدر اید و باره خوی و القرآن اهل کل مدره کان فیها بنی الوقیها
طبقة من العلم قلت السنون ام کثرت و مردمان روزگاری
و مشایخ کاه و کوسیند مؤننه او رده موزون و سال يقال هذا قریه
ای کاه

ای علی سخته و هو قونه فراسم و قونه و فی الشیاعه و مشت و سال
 و کونید سی سال یوم القرن من ایام العرب و هو جبل القرن تیر و
 ششتر بهم و جوبیه و رسم که دو شتر را بهم بندند و شتر که باشد آن دیگرش
 قرین کنند قرن می من الیمن القرن همتا در حرب القرآن رسم که
 بدان دو جبر و دو شتر بهم بندند قران من اسماء الرجال القرآن بنی
 القرآن قران و خامی سلطان القرآن قدح که بیری نزدیک ابره باشد
 القرآن انکه و را آبله بنوده باشد و آن شتری که در اکر بنوده باشد
 و اهره و جمعه سر اراست قران من هذا الامر ای خارج ان شیت
 لم تنون و ان شیت نونت و القرآن لبسم انکه خرا القرآن
 الذی لا یغیره له و موسی کلام حافظه العراق و القرون شتری که یک
 دو شیدن در و جامه بر کند و ان شتری که دست و یای بهمند و از
 سنوران انکه زود و خوند القرآن النفس بقال السمیت
 قرونه القربن یا و روت و الحاقربن الایسر القربن من اسماء الرجال
 القرآن کوتاه بخیل نوم القسطان قوس فرج القسطان کردا
 القبین بیدیرینه القسماں کرکس القصفان جایها بند میان
 سنک و کل القطن دروسین و بن و بنال مرغ و قطن رسم جبل
 بنی اسد القطن و القطن بنیه حمزه القطن عنوره بیه القطان
 شجاد الهودج القطان بنیه فروش القطران الخیه اندر شتر کرک
 مال و قد یخفف القطران اسم شاعر القطران انکه کاهما خرد خردند

از نشانه در رفتن القطب خازمان الواحد و الجمع فيه سواء كان خلیط در
قطب مدار السکن القدرال خریطه عطار القفال حی من بنی اسد
و قفال کل شیء جماعة و القفال طریقه النبی و منتهی علمه القفس فقا القفال
الذی یوح من قفاه القفران قد حی که در پایان او جزئی از شتر است
باشد من اسماء الرجال القفال نبت ابو قفال نوب بئر
از قو به عین الشمس الوان شتی یعمل یلاد یونان القلیان یخود
سباه القفال بسیار ی القفس و القفین سوار
بقال یوقس لکذا و قین له المذکر و المونث و الجمع و الواحد فی
القفس سوار لانه مصدر القفی کفک فخر و یقال القفی کفک فخر
و یقال القفی الودس و یقال الزعفران القدران مرد و دراز و جوان
تازه القفس بنده و بنده زاده الا قنسی و قبل یستوی فیہ القنسی و الجمع
و التذکر و التانیث القن و القفال استین براهین و القفال کنه یغل
القفال الخی بوی قنعت کنه القنق نوعی از موشان القنوان
و القنیان آب شبنم اسناد مثل القناتن القهرمان کار و مای
القهر و ان کاروان القیقباں آر درخت القیون نبت القیون
ایکرو و یقال کل عامل یلحد عند العرب قین و القین و القینة العید
و الامة و القین جای قید از لک شتر و سبب نوم نبات قین من ابام
العرب اسم مکان کانت به وقعة فی زمن عبد الملک القیون
کنجینه القم الحیف و الطهر اصله الوقت القدر

۲۰
بامه که در و بنید کنند و فرج و تقار که سکه در نجی طعام خورد و حوض دراز
به بهلو حوض بزرگ کنند بام و که بهلو حوض نهند از بهر آب خنجر دن
سنور را و القرون و نوده کل و القرون و کل شیء علی طریقه واحدة و یقال
ترکت الارض قروا و احدا اذا طبقها المطر القعود این سوی
و آن سوی بکره چون از جنوب بود القون و سبک و القون خوشتر
القون اینج قوا اسم موضع **القاه** طاعت یقال ماله قاه
والله عندی جاه القاه السلطان القاه باران و یا بکتند و یقال
ما رایتا قایتی ای قطره النسخ کلها القایتی بازاج و القایتی اللیلۃ
المقبلة القاه میان سرای و کشادی و فراخیکاه القاده کرم
و جنوب که دند از انجورد القادسیه قریه بین الکوفه و حدیث
القاده میش بالان و پیرایشش مرغ و از بستنهای شترانجه
سوی ناف باشد القادیه زمر در مان انکه نخستین بتورسد القادیه
ای فاش بدو یقال رطل قاده و دوقاد و قاده ای فاش بی
الخلق القاره خرس ماده و بسته که پس بپید نباشد القور و القوران
ج و القاره عضل و الریش انبار الیون بن خزیمه سمر قاره لاجتماعهم
و الهفانهم و فی المنل النصف القاره من رامان القور لرض الشیام
و یقال انیرال قرضنی منه قارضه ای کلمه مردیه القارعه روز قیامت
و سمیت قارعه لانها تفرع القلوب یا هو الهما و القارعه الداهیه
و یقال صابته قارعه ای امر عظیم یفرعه و قولهم القوان الایات